

BARCELONA:
PER EDICIÓ
DUES PESSETES
CADA MES

La Veu de Catalunya

10 cts.

PENINSULA:
750 Pts. Trimestre
UNIO POSTAL:
15 PLES. Trimestre

Any XXXII. - Núm. 8.447 - Dilluns, 25 de juny de 1923

Edició del vespre

Oficines i impremta: Escudellers, 10 bis. - Telèfon 1844

A LLEYDA

El V Congrés de Metges i la col·locació de la primera pedra de l'Hospital de la Mancomunitat

Animació

Pot dir-se, sense por d'equivocar-se, que el cinquè Congrés de Metges de Llengua Catalana ha estat un èxit. Passen d'edós cents els metges que de totes les contrades de Catalunya han fet cap a terres de Lleyda per a fer honor a la ciència catalana. De dos o tres dies anteriors, ja es notava a la ciutat un moviment desusat, una febre de moviment. En la Diputació, la Comissió encarregada, junt amb el president, En Romà Sol, frisen per habilitar els llocs on havia de fer-se l'exposició, que, finalment, quedà ultimada dissabte a la tarda, estant ja en son lloc totes les instal·lacions.

L'Assemblea

A dos quarts de quatre de la tarda començaren a acudir els congressistes al bonic teatre «Vifas». Era d'un bell efecte veure com en colles de vuit o deu anaven entrant, discutint les tasques preparatòries. A les quatre en punt començà la sessió elegint el secretari, que ho fou el Dr. Bo i Guàrdia, de Barcelona. Tot seguit es procedí a l'elecció del president, i recagué tal honor al doctor Tarruella, també de Barcelona. Constituïda la mesa presidencial amb alguns metges, donant-se després, l'acte de constitució del Congrés, per acabar.

Recepció

Es traslladaren en corporació al palau de la Diputació on hi havia els diputats. Parlà el president de la Comissió organitzadora Dr. Borràs, oferint a la ciutat de Lleyda el Congrés i donant les gràcies més afectuoses al poble lleidatà, autoritats i demés elements per la bona acollida que se'ls ha tributat. Donà compte de les medalles d'or que com a premis en l'exposició foren ofertes en el Congrés de Tarragona, que han recaigut a les següents cases: Pagès Marín Germans, de Barcelona, llet condensada marca el «Pagès»; Casa Puig, de Reus; i Dr. Tor-

res Carreras, radiòleg, de Barcelona. Tot seguit parlà el senyor Sol, com a president de la Diputació de Lleyda. Fou un bell parlament donant les més cordials gràcies als metges de Catalunya que han vingut a Lleyda per a honorar-la.

El senyor Estadella també parlà com a conseller de la Mancomunitat fent un parlament fogós i polític.

Acabada la recepció, els metges passaren a visitar l'exposició, i tot seguit foren obsequiats amb un refresc servit a la Diputació.

L'Hospital

Acabada la visita a les altres dependències del Palau provincial, en una sala d'automòbils es traslladaren tots al lloc de l'erecció del nou hospital.

Una gran gentada esperava l'arribada de les autoritats.

El secretari de la Mancomunitat feu història del desenvolupament del projecte d'Hospital i de com aquest va passar de l'Ajuntament a la Diputació i després a la Mancomunitat. Tot seguit, el senyor bisbe doctor Miralles, procedí a la benedicció de la primera pedra. En presentar l'album per a signar-hi, ho feren totes les autoritats, civils i militars, i els diputats de la Mancomunitat que es trobaven allí.

Tot seguit parlaren l'alcalde senyor Palacin, que en nom de Lleyda feu patent l'agraïment del poble per ell representat.

El senyor Romà Sol tornà a parlar agraint en nom de les terres lleidatanes l'obra de la Mancomunitat. El senyor Estadella parlà com a conseller de Beneficència del nostre govern de Catalunya.

La festa en aquest punt s'acabà. L'entusiasme ha estat gran i els aplaudiments s'han tributat a tots els oradors, ja que el poble de Lleyda és conscient de l'obra magna que la Mancomunitat porta a cap a la ciutat del Segra.

Els parlamentaris nacionalistes

Aquesta tarda s'han reunit al local de la Lliga els parlamentaris nacionalistes sota la presidència d'En Raimon d'Abadal.

Els reunits canviaren impressions sobre els moments actuals en relació a la intervenció que s'ha de desenvolupar a les Cambres.

L'enterrament d'En Cèsar A. Torras

Es va fer ahir, diumenge, a les onze del matí. Fou extraordinàriament concorregut. La seva mort ha estat molt sentida pels seus nombrosos amics que s'acoblaren a l'entorn del seu cadàver, acompanyant-lo en sa darrera excursió, no als cims sobirans de la nostra benaurada terra, que ell tantes vegades havia assolit coratjosament, sinó cap a l'avenç paorós de la mort eternal.

Amb tan dolorós motiu es reuniren els veterans de l'excursionisme, els que ja només serven el record d'aquells primitius temps del renacimiento de l'ànima catalana, que anaven a cercar pels enrunats monuments de les grandesses preterites; i a llur costat hi havia també el jovent entusiasta que va seguint les petjades dels primitius i va visitant i admirant les sorprenents instal·lacions industrials de la nostra època, formant i penyor de la grandesa futura. Hi havia, com és natural, els socis de l'entitat mare, el Centre Excursionista de Catalunya, i també els de les altres associacions similars i de les agrupacions excursionistes que brollen en totes les corporacions patriòtiques. Hi havia els companys de professió de Banca i Borsa, en la qual En Torras era molt conegut i estimat, i hi havia moltes altres personalitats i molts i molts altres amics i companys en corrua llarguissima, que cridava extraordinàriament l'atenció del públic dels carrers per on passà el luctuós seguici.

Al cap del dol hi anava, en representació de l'alcalde de la ciutat, el regidor En Josep M. Sabater i Julià, un senyor sacerdot, els fills Cèsar, Josep Maria, Oscar i Enric, els gendres En Frederic Santasusagna i En Francesc de P. Xicoy i Mercé; una representació, els regidors En Francesc Surinyach i Antoni Claret, de la vila de Camprodon (de la qual En Torras fou declarat fill adoptiu) i les juntes directives del Centre Excursionista de Catalunya i de la Societat d'Attractió de Forasters, de les quals formava part.

Damunt la caixa mortuòria el Centre Excursionista hi posà un feix de branques de pi avet del Pireneu, i de roure, lligades amb una cinta de colors catalans, en la qual anava escrita l'endrec.

En un cotxe especial anaven les altres corones: de la Societat d'Attractió de Forasters; del Comitè de defensa dels boscos de la vall dels Gersollet, sota el Padra-Forera; de l'Excursionisme; dels «amies de Camprodon»; d'«Avant»; de l'A. E. Catalunya; i de l'A. E. Júpiter. Totes les corones portaven lligades de cinta catalana amb les respectives endrecs a la memòria d'En Cèsar A. Torras.

El cadàver fou portat a l'església de la Puríssima Concepció, on la Comunitat cantà una altra abs. i al xamfrà dels carrers de Lúria i Granvia de les Corts Catalanes tot el seguici prengué comiat de la desolada família, a la qual encara acompanyaren fins al Cementiri Nou nombrosos amics.

Que Déu rebí en la seva Santa Glòria l'ànima del nostre bon amic i entusiasta patriota i que doni a la família una cristiana resignació i molts anys de vida a tots per a pregar per l'ànima del difunt.

A. C. S.

L'estat dels conflictes socials. - Dimissió del Cap de Policia. - El treball al port

ELS OBRERS DE LA CATALANA DE GAS I ELECTRICITAT

Els obrers de la fabrica Catalana de gas i electricitat, que fa temps tenen demandades unes millores a l'empresa, han presentat al Govern civil una comunicació anunciant la vaga per a dilluns, dia 2 de juliol.

El governador interí es proposa fer gestions per tal d'evitar aquest nou conflicte.

LA VAGA DE TRANSPORTS

La situació de la vaga no ha experimentat altra modificació que haver-se intensificat la descàrrega de carbó en el moll.

Hi han pres part 210 homes i 127 carros, treballant en nou vapors.

Els de Sant Pere Pescador, en nombre de 1214 homes, descargaven tretze vaixells.

S'ha fet una conducció extraordinària de carbó a les fabricques de gas. Per la ciutat s'hi veien més carros que dies passats.

PAU

EL TIROTEIG DEL CARRER DE SANT

Ha estat elevada a plebani la causa instruída amb motiu del tiroteig que hi va haver el 18 de març al local del Sindicat Unit del ram de la fusta, carrer de Sant Pau.

Hi ha processats: Antònia Barreira i Aureli Migule, que estan en rebel·dia; Basili Benito, Lluís Carbentó, Fulgenci Montfort, Francesc Domènech, Restitut Gómez i Santiago Riera, els quals estan en llibertat provisional.

ATROPELLS

A la Rambla de Catalunya, prop del carrer d'Aragó, un tramvia de la línia 16 va atropellar el noi Ramon Vernet, de deu anys, i li va produir la fractura del peu dret i masegament de l'esquerra, pronòstic greu. Va ingressar a l'Hospital Clínic.

Per haver caigut d'un tramvia, al carrer de les Corts, prop del de Bailén, en el moment de baixar estant en marxa, Miquel Castella, de 31 anys, es va rompre la cama esquerra.

Pei carrer de Pons i Gallarza va desembocar al de Sant Andreu el taxi 9873 a gran velocitat i sense cap precaució, i va topor amb un automòbil, resultant tots dos amb grans desperfectes. Per sort, no va pendre mal ningú.

Al carrer de Casp van topor prop del del Bruoh els automòbils 3593 i 1002, i de les resultes van ésser curats al dispensari de la Ronda de Sant Pere, Josep Mora Gómez, de 35 anys, propietari d'un dels automòbils, contusions de pronòstic reservat al cap i mà dreta; Manuel Tarrés Cudrà, de 40, ferida lleu a una mà, i Evarist Bernat Gruda, de 43, contusions lleus al cap.

Al passeig de Sant Joan, l'automòbil 8171 va atropellar a Maria Gracia, de 70 anys, causant-li algunes contusions i fractura de la clavícula dreta, pronòstic reservat. El xofer va abandonar l'automòbil i va fugir.

Passant pel carrer de Sans un automòbil, es va espantar el cavall que transportava el guàrdia civil Enlíg Sànchez Gómez, de 24 anys, i el genet va ésser llançat a terra, sofrint la fractura del turmell dret, pronòstic reservat. Va ésser curat al dispensari d'Hostafranchs.

A BARCELONA

EN LLIBERTAT

Han estat posats en llibertat Joaquim Querol i Agustí Cantin, agafats al Paral·lel divendres per amenaces a uns obrers.

ELS BANCOS

Avui han estat custodiats els Bancos per forces de l'exèrcit.

EL QUE DIUEN ELS DIARIS ESTRANGERS

La passivitat del Govern davant la tragèdia de Barcelona, inspira a *L'Independent* les ratlles següents:

«El n'en reste pas moins que le problème de la sécurité des passants inoffensifs reste entier, et nous nous demandons s'il ne serait pas opportun que les consuls des pays étrangers se réunissent pour demander à leurs gouvernements respectifs d'envoyer des unités dans le port de Barcelone, où les compagnies de débarquement assureraient la protection des nationaux, comme il est fait à Constantinople et dans beaucoup d'autres endroits chaque fois qu'il se produit des événements devant lesquels les autorités locales font avec d'impuissance. Il n'y a là aucune question d'amour-propre international qui puisse intervenir, mais une simple question d'humanité.»

EL COS DE POLICIA

De les informacions telefòniques arribades aquesta tarda de Madrid cal deduir que ha presentat la seva dimissió el Cap de Policia de Barcelona, Sr. García Oteñina.

De Societat

Entre les diferents festes que tingueren lloc la revella de Sant Joan, mereix esmentar-se la celebrada al Reial Club Marítim. Els amplexos estaven esplèndidament il·luminats, veient-se plens d'una nombrosa i triada concurrència, entre la qual predominava l'element jove.

Es ballà tota la nit, i els passeigs amb canoes, sovintjaren, regnant sempre una inusitada animació.

Fou una festa digna pariona de les celebrades anys anteriors.

Com és de consuetud aquesta època de l'any, el passat dissabte s'inaugurà als terrenys del Reial Polo Locky Club, el Concurs Hípic Internacional.

Tant aquell dia, com ahir, diumenge, la concurrència va ésser molt nombrosa, assistint-hi les principals famílies de la bona societat, que amb llur presència donaren gran llum a la festa, tan atractiva ja per si sola.

Durant els intermedis, les nostres damelles convertiren aquells jardins en animats passeigs.

Una banda amenitzà la festa.

Ha estat demandada la mà de la senyoreta Pilar de Carrasco i Milà de la Roca, per al jove En Carles de Montoliu i de Duran, fill dels barons d'Albí.

Dijous vinent, 28 del corrent, a les onze de la nit, ha organitzat el Club Lawn-tennis Sant Gervasi un gran ball de revella en les seves pistes del carrer de Reus, números 15 al 25 (camionada a Muntaner i tocant a la plaça de la Bonanova), les quals estaran bellament ornades i il·luminades, amantitzant la festa una renomada orquestrina, amb Jazz i Banjo.

FIVE

L'homenatge a Mossèn Rexach

A GIRONA I A SANT MARTÍ D'OLLES

Inaugurat a començos d'any l'homenatge nacional a l'extim pedagog, mestre d'estudi i rector de Sant Martí d'Ollés, mossèn Baldri Rexach, com ha tingut la satisfacció de constatar com de banda a banda de les regions catalanes han sorgit les adhesions a l'esmentat homenatge, proclamant el principi que l'ensenyament ha de fer-se en la llengua del poble.

A més són les adhesions rebudes pel Comitè de mestres, d'Ajuntaments, de Col·legis de la premsa, d'entitats de totes menes i de les més diverses tendències; en una paraula: un veritable homenatge popular, unànime, de tots els estaments de Catalunya.

Dissabte, 30 de juny, a Girona

Per ésser la ciutat de Girona on mossèn Baldri Rexach va cursar la carrera, i on veié la llum el seu famós llibre «Instruccions per a l'ensenyança de minyons», se celebrà un acte d'homenatge a la salade sessions de l'Ajuntament d'aquella capital, el dissabte, dia 30 de juny, a les deu de la nit.

En aquest acte hi parlaren, ultra el Comitè, representants dels mestres de les corporacions municipals de Girona i de Barcelona, i de la Mancomunitat de Catalunya.

Diumenge, 1 de juliol, a Sant Martí d'Ollés

Diumenge, dia de juliol, el Comitè es traslladà a Sant Martí d'Ollés, on mossèn Rexach feu de rector i mestre de minyons, durant mitja centúria, per a descobrir una lapida col·locada a la casa rectoral, a la perpètua memòria de l'homenatge.

Pot anar-se a Sant Martí d'Ollés partint de Girona fins a Banyoles; i de Banyoles, al peu d'Ollés, on s'acaba la pintoresca església parroquial de Sant Martí d'Ollés.

Tant a Girona com a Banyoles podran trobar-se vehicles per a fer la ruta.

Ambdós actes prometen tenir aquella solemnitat i importància pròpies d'un homenatge que a hores d'ara ha assolit ja un gran nombre d'adhesions.

Obituari

ENTERRAMENTS

En Pere Abella i Vifas Demà, a dos quarts d'onze, Portaferrissa, 25. Parròquia del Pl. Cementiri Nou.

FUNERALS

Na Florentina Giralt de Gorgot. Morí el 15 de l'actual. Demà, a dos quarts d'onze, funerals a la parròquia de Sant Jaume.

PARTICIPACIONS DE DEFUNCIO

Na Eudèdia Olivé i Palau de Julià. Enterrada aquest matí, al Cementiri Vell.

EL SENYOR

Don Pere Abella i Viñas

Vocal de la Cambra de Comerç i Navegació

HA MORT

havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica
(A. C. S.)

Els seus afligits esposa, filla, néts, germà, cunyades, nebots, cosins, parents tots, la casa Pils de Pere Abella i la Cambra de Comerç i Navegació, assabentats els amics i coneguts de tan trista nova i els demanen una oració per la seva ànima.
L'enterrament tindrà lloc demà dimarts, a dos quarts d'onze, traslladant el cadàver de la casa mortuòria, Porteferrissa, 25, a l'església parroquial del Pi i d'allí al Cementiri Nou.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

G. ALOMAR Vies urinàries. Curació ràpida i segura, mitjançant aparell especial. **ARIBAU, 6,** de 10 a 12 i de 4 a 6. - Festius: de 10 a 12. - Econòmica: **UNIO, 20.** - De 5 a 7.

EL SIGLO

FINS EL 30 DE JUNY

GRAN EXPOSICIÓ I VENDA DE MOBLES

I ARTICLES PER A PRESENT TAULA I CUINA

Preus excepcionals Mireu les escaparates

Saldo de calçat per a senyor * (Primer pis)

Salons de Belles Arts

ACTUALMENT

obres de JOAN A. BENLLIURE, YAGO CÉSAR DE SALVADOR, FRAY GALAN, ELISI MEIREN, ENRIC PORTA, ENRIC OCHOA, LÓPEZ MORELLÓ, etc.

SI USTED SUFRE DEL

ESTÓMAGO

Si usted experimenta:
Agruras, Tiranteces, Pesadezas, Calambres, Jaquecas,

póngase inmediatamente al régimen del delicioso

PHOSCAO

Exquisito desayuno, Poderoso reconstituyente, Perfecto regulador de las funciones digestivas.

ALIMENTO IDEAL

de los anémicos, de los convalecientes, de los fatigados, de los ancianos.

En farmacias, droguerías y comestibles.
Depósito: Fortuny Hnos., Hospital, 32. - Barcelona.

CAMISERIA

F. VERILS VIDAL

2, Portal de l'Àngel, 2

	Ptas.
Mitges seda costura.	2'00
Mitges seda brodades.	3'50
Mitges seda Canale.	3'50
Elastics Cuyot.	2'50

Jocs Florals de Mallorca

Cartell

El primer diumenge de setembre, qui s'escau el dia 2, es celebrará la poètica festa a la ciutat de Felanitx en la qual seran adjudicats a les millors poesies que hi tiri, els premis ordinari, o sia l'Englantina, la Viola i la Flor Natural, corresponent als tres mots que formen el lema, Pàtria, Fe i Amor.

L'Englantina d'or s'adjudicará a la millor poesia d'esperit patriòtic o sobre fets històrics o tradicionals, usatges o costums de la nostra terra.

La Viola d'or i d'argent, a la millor poesia religiosa o moral.

La Flor Natural, premi anomenat

MOSAICS E F. ESCOFET & C^{IA}

Ronda Universitat 20.

d'honor i de cortesia, s'adjudicará a la millor poesia sobre tema que es deixa al bon gust i franc arbitri dels autors. Segons el bell costum establert, el qui obtingui aquest premi haurà de fer-ne present a la dama de la seva elecció, la qual proclamada Reina de la Festa, farà a mans dels que en sien guanyadors els altres premis.

Premis extraordinaris
Una Copa artística a la millor composició en prosa, de caràcter literari.
250 pessetes a la millor obra escènica.
150 pessetes al millor conte per infants.

150 pessetes al millor treball, prosa o vers, que canti les belleses o un fet històric de Felanitx.

Demés s'atorgaran tots els premis que sien menester per a recompensar degudament les composicions del concurs que en sien mereixedores, com també els accessits i mencions honorífiques que es judiquin ben merecuts.

Totes les composicions han d'esser rigorosament originals i inédites i escrites en la nostra llengua.

Tots els treballs, amb lletra clara i llegidora, s'han de trametre al carrer del Bisbe Maura 2, (Palma de Mallorca) i a nom del secretari d'aquesta Associació abans del migdia

del dia 15 d'agost d'enguany, juntament amb un plec cios que contingui el nom de l'autor i porti damunt escrits el títol i lema de la composició.

Per a la donació de premi no serà vàlid altre nom que el que es trobi en el plec cios a què fa referència el paràgraf anterior, a l'obrir-lo en l'acte de la festa.

Els premis que no siguin retirats abans del 31 d'edembre vinent, s'entendrà que són renunciats pels seus guanyadors.

L'Associació per la Cultura de Mallorca es reserva per un any l'exclusiva propietat de les obres premiades, entenent-se que la publicació total o parcial de qualsevulla d'elles abans de la celebració de la festa implica la renúncia al premi i als honors consegüents.

En el termini més breu possible es nomenarà i publicarà Jurat qualificador.

Elvir Sans i Rosselló, president.
Joan Capó Valls de Pedrinas, secretari.

Els Esports:

Futbol, Regates, Automobilisme, Tennis, Atletisme, Excursionisme, Aviació, Ciclisme, Natació, Hípica, &c.

Davant la tomba del Sr. Cèsar August Torras

Era el 23 d'abril passat que, en aquesta mateixa Pàgina esportiva, ens associàvem a l'homenatge que es projectava dedicar al senyor Cèsar August Torras. I qui ens havia de dir que aquelles ràl·lies, escrites a manera de proleg, havien d'ésser tot el cos de l'homenatge.

Perquè l'homenatge no s'ha celebrat. De primer, l'ajornà la greu malaltia del senyor Torras; i ara, la mort l'ha ajornat eternament, almenys en vida del que havia d'ésser homenatjat.

La mort despiadada ha arrabassat un dia de glòria per al senyor Torras, i dia que la pàtria l'hauria assegurat amb pedra blanca, puix que els homenajadors, per tal d'ésser un dia així mateix homenajats, s'haurien proposat treballar de ferm per a fer-se'n dignes i seguir les petjades d'així exemple de treball patriòtic portat a cap pel senyor Torras.

I no ha pogut ésser, i encara ens paria increïble. El dia de glòria s'ha convertit en dia de dol, i en els moments d'escriure aquestes ràl·lies ens trobem, al davant les despulles venerables del cap-pare de l'excursionisme català. Aquell cos, abans tot nervi, tot força, tot amor, posats al servei de l'excursionisme, ja ara ridid i erit, convertit en no res...

Passem ara uns instants de desànger. La brutalitat de la mort, colpint formidablement la temerosa devoció que sentíem pel senyor Torras, ens fa semblar que ja s'ha acabat tot, com si per ell no hi hagués d'haver la eternitat eterna, com si tota l'obra seva hagués de morir amb ell.

La reacció no es fa esperar. Ja pen-

sem que Déu Nostre Senyor, fins ha de permetre que l'ànima del Sr. Torras pugui mirar-se eternament, des de la mansió divina, aquesta terra nostra, que ell, el senyor Torras, tant havia estimat i que tant havia seguit, trencant-la en totes direccions, regant-la amb la seva suor, descobrint les seves bel·leses, avalorant les seves riqueses històriques i arquitectòniques i cantant-la i parlant-ne a tota hora, de tal falsó, que fins semblava que la veïés constantment en dolça perspectiva, o que fins la dugués tota dintre seu.

La nostra terra ben amada, Catalunya: veus aquí els dalers constants del senyor Torras. Tota la seva obra és un cant a la Pàtria. Vindran els crítics i, per més que la judiquin amb la més freda raó, convindran que es tracta d'una obra colossal. Però, nosaltres, els que hem seguit la genèsi d'aquesta obra, els que hem constatat les penallitats passades i els sacrificis soferts per a assolir-la, podem afegir que és única i no esuperada per ningú en extensió i eficàcia.

Són les mateixes paraules que deïem el 23 d'abril passat. Són les mateixes paraules que repetim ara per a aconhortar-nos i perquè servixin de lenitiu a la distingida família, al Centre Excursionista de Catalunya i a tot l'excursionisme català.

I si en vida del senyor Torras posàvem la seva obra com un model a seguir, bé cal que ara, en mort, jurem que hem de seguir-la i seguint-la tributarem al senyor Torras l'homenatge més digne a la seva memòria.

CORREMON

Arbitratge en Vilallta, encertat, donades les dificultats que el partit oferia.

D'entrenament

EUROPA - ESPANYOL (Camp de l'Europa)

Europa, 1; Espanyol, 1

Sota les ordres d'En Vidal, i amb un ple compliment, els equips s'arreglen així:

Europa: Bordon, Vidal, Garrobbé, Bonet, Pelat, Artisson, Pellicer, Julia, Cros, Olivella i Alcover.

Espanyol: Zamora, Canals, Puig, Trabel, Sanahuja, Calcedo, Mallorquí, Homs, Mauri, González i Juanico.

El primer temps fou un domini complet de l'Europa, atacant furiosament a en Zamora, el qual rebutja infinitat de pilotes d'una manera estupefent. Aconsegueix l'Europa el seu gol, per mitjà d'En Pelat, d'un xut imparable. En el segon temps, la lluita és anivellada, venent-se atacades les dues portes amb gran energia. Lluint-se extraordinàriament els porters d'un i altre bandol. En un avanç, d'En González, enjega el davantier espanyolista un xut superior, rebotent la pilota al pal i introduint-se, de rebot a la xarxa, produint-se l'empat, finalitzant amb aquest resultat el partit.

SABADELL - BARCELONA

(Camp del Sabadell)

Sabadell, 1; Barcelona, 3

Davant d'una gentada immensa va tenir lloc aquest partit, el qual havia despertat enorme expectació. Els equips es presentaren així integrats:

Sabadell: Taché, Cabedo, Montané, Morera, Lluana, Desvau, Molins, Bertran, Grau, Tena i Font.

Barcelona: Platko, Planas, Enclinas, Coma, Elias, Carulla, Vinys, Cella i, Gràcia, Martí i Serra.

El partit va resultar interessantíssim desenrollant-se amb gran vivesa i molt anivellat, exceptuant els darrers quinze minuts, durant els quals el Sabadell va dominar en absolut, lluint-se extraordinàriament en Platko i En Carulla.

Als catorze minuts de joc, En Grau, passant als defenses contraris, aconsegueix el primer i únic gol pel Sabadell. Als pocs moments, En Martí, afoxeix l'empat, guaitant immediatament, En Gràcia, d'un cop de cap magnífic, marca el segon dels blaugrana. El tercer gol l'aconsegueix En Martí, durant la segona part, d'un xut magnífic, a la mitja volta.

El partit jugat al Vendrell entre un equip del Barcelona i el primer del Gràcia Esports Club, fou guanyat pel primer per dos gols a un.

EL PARTIT EUROPA - MARTINENC

L'expectació per al partit que divendres vinent jugaran els campions dels grups A i B, a profit de la Caixa de Socors del Sindicat de Periodistes Esportius, creix enormement, i tot fa preveure que l'encontre resultarà solenníssim i transcendental.

La circumstància d'actuar els dos colossos, Zamora i Platko, en la segona part del partit, fa que aquest entri en un terreny d'apassionament inenarrable, augurant-se que el magnífic terreny del Barcelona on aquell tindrà lloc, serà insuficient per a contenir la multitud que acudirà a presenciar-lo.

NECROLOGICA

El nostre bon amic En Josep Jullmés, ex-secretari del F. C. Barcelona, passa per la imminent desgràcia d'haver perdut per sempre la seva bondadosa mare, donya Eulalia Oliva Palau, dama que per les seves rellevants qualitats de bonesa i excel·lent trac-

El XXII Concurs Hípic

Fa vint-i-dos anys que venim assistint amb un plaer extraordinari als concursos de cavalls saltadors d'obstacles, que ja durant 13 anys ha organitzat amb un «savoir faire» extraordinari el Reial Polo Jockey Club, l'entitat model entre les nostres esportives, en les llistes de la qual de molt a prop de dos milers de socis figuren els més prestigiosos noms del nostre alt món barceloní, constituint la nostra aristocràcia en la vida social i en la vida de l'esport.

Quan les corrues d'autos i cotxes de totes menes entren al seu «superb parc», el qual és un dels nostres més legítims orgulls, per la bellesa de sa distribució, servint als diferents esports que allí es practiquen, i la formosa de les flors que s'hi conreen amorosament, tothom sent, ensems que el plaer de lleugerars hores allí transcorregudes, la recança anyal d'ésser aquesta la gran festa final de la temporada esportiva, sala d'espera del tren que ha d'endur-se a tothom a les nostres estacions d'estiu, o a resseguir les rutes del més gran turisme, que sols té com a fites la grandària del mateix món.

Dissapte passat es féu la inauguració davant d'una brillantíssima concurrència, presentant-se la cinquantena de cavalls inscrits enguany i començant el concurs a l'hora anunciada.

La prova Omnium va resultar interessant en alt grau, i encara que els obstacles són difícils de pendre, sobretot els construïts aquest any, quatre arribaren sense fer caure cap obstacle a la meta, essent saludats els vencedors amb grans aplaudiments.

Els resultats foren els següents:

Primer, «Jira», d'En Pau Montoya, muntat per aquest genet (handicap), augment d'un obstacle de 130 metres). Cap falta, 1 minut i 46 segons i 2/5.

Segon, «Diestro», d'En Nemesi Martínez Hombro, muntat pel mateix (augment d'un obstacle de 135 metres). Cap falta, 1 minut i 46 segons.

Tercer, «Meseta», de N'Alfons Jurado, muntat pel mateix (augment d'un obstacle de 135 metres). Cap falta, 1 minut i 48 segons.

Quart, «Zapatero», de N'Emili L. de Lelona, muntat pel mateix. Cap falta, 2 minuts, 8 segons i 1/5.

Cinquè, «Frequentado», d'En Ramon Muñoz (augment d'un obstacle de 135 metres). Una falta, 1 minut, 52 segons i 1/5.

Sisè, «Jorbe», d'En Bartomeu Guerrero (augment d'un obstacle d'un metre). Una falta, 2 minuts.

Setè, «Madiran», de N'Antoni Palau, muntat per N'Alfred Sanz (augment d'un obstacle de 135 metres). Dues faltes, 1 minut i 46 segons.

Vuitè, «Talsman», d'En Josep de Llobet, muntat per N'Alfred Sanz (augment d'un obstacle d'un metre). Dues faltes, 1 minut, 46 segons i 1/5.

Novè, «Olvidoso», de N'Alfred Jurado. Dues faltes, 1 minut, 47 segons i 2/5.

10. «Olvidoso», d'En Josep Navarro (augment d'un obstacle de 176 metres). Dues faltes, 1 minut i 49 segons.

11. «Ali», d'En Josep Herrero (augment d'un obstacle de 130 metres). Dues faltes, 1 minut i 51 segons.

12. «Zapatillero», d'En Nemesi Martínez Hombro (augment d'un obstacle d'un metre). Dues faltes, 1 minut i 55 segons i 3/5.

13. «Aspada», de N'Alfons Jurado (augment d'un obstacle d'un metre). Dues faltes, 1 minut, 55 segons i 3/5.

14. «Galopary II», d'En Vicens de la Cruz (augment d'un obstacle d'un metre). Dues faltes, 1 minut i 57 segons.

15. «Demas», d'En Josep Navarro (augment d'un obstacle de 130 metres). Dues faltes, 1 minut i 59 segons.

Els llargs correspongueren a «Acalorado», «Arabadó», «Chiché» i «Olavoso».

Atabat el concurs, en el xalet del Club va començar el ball, i s'hi admirà la col·lecció de cares boniques, que passejaren la seva bellesa pels passeigs del parc durant la celebració del concurs. A última hora l'animació era extraordinària.

La segona jornada es va veure molt concorreguda, venent-se hi, com el primer dia, elegantíssimes senyores de les nostres més distingides famílies. L'interès esportiu era considerable per la categoria de les proves. Copa del Rei, 14 obstacles (15 els handicaps), 2.000 pessetes, i Premi Nacional (12 i 13, respectivament), Copa del baró de Güell i 2.000 pessetes.

Els resultats foren:

La Copa fou guanyada, en la primera prova, per En Josep Navarro, amb el cavall «Demas», qui féu el recorregut amb dues faltes i temps de 139. Per haver-la guanyada per segon cop, en queda possessor en propietat.

El següent: «Madiran», d'Antoni Palau, per A. Sanz, amb dues faltes, 2' 1"; «Diestro», de N. Martínez, amb quatre faltes, 1' 59" 2/5; «Meseta», per A. Jurado, amb quatre faltes, 2' 4" 4/5; «Jira», de P. Montoya, amb quatre faltes, 2' 7"; «Chiché», de M. Serrano, amb quatre faltes, 2' 15"; «Consultivo», amb quatre faltes, 2' 32"; els llargs correspongueren a «Barrote», de L. Ramos; «Jota», de B. Guerrero; «Kurdo», de C. L. Quesada, i «Amasado», de L. Ramos.

El Premi Nacional va donar el següent resultat: «Demas», d'En Navarro, cap falta, 1' 38" 2/5; «Jira», una falta, 1' 37" 3/5; «Barrote», dues faltes, 1' 46" 4/5; «Cuat», d'A. Yuste, dues faltes, 1' 57" 4/5; «Ali», d'En Josep Herrero, tres faltes, 1' 34" 3/5; «Diestro», de N. Martínez, quatre faltes, 1' 44" 4/5. Els llargs foren atorgats a «Olavoso», d'En Jiménez Ruiz; «Galopary II», d'En V. de la Cruz; «Avalio», d'En Lluís F. Cavada, i «Califa», d'En Morales, per A. Aparicio.

Diumenge es farà la tercera sessió, el programa de la qual és: Recorregut de camp (militar), i recorregut de casa (civil).

CORREDISSES

Marítims

DELS CAMPIONATS CATALANS

En parlar dels campionats celebrats el dia 17, ja vam manifestar que tornàrem a ocupar-nos-en, tractant exclusivament dels equips de outrigger i skiff, per ésser aquestes categories les que major interès esportiu mereixen i amb les quals es

Futbol

Campionat de Catalunya (partit de promoció)

MARTINENC - AVENÇ (Camp del Barcelona)

Martinenc, 1; Avenc, 0

La campanya brillantíssima portada a terme pel Martinenc, durant el partit campionat de Catalunya, l'ha coronada d'una manera superba, escament les altures del grup A i posant costat per costat dels bandols de primera línia, de Catalunya i d'Espanya. Felicitem els esforços i brava campanya de Catalunya i d'Espanya del grup B, per llur merescut ascens, els desitgem els èxits més falaguers en el nou i espinós terreny, on, des d'ara, hauran d'esmerçar llurs energies. I a l'Avenc, el qual la sort ha estat adversa, tota la nostra simpatia per la noblesa, per l'heroicitat amb què, fins a darrera hora, ha defensat el seu lloc. Ha caigut, com pot caure els més encumbellats; però, havent coratge, energia i voluntat, s'ha redreçat tan heroicament com s'està abatat.

El partit, presenciat per nombrosos públics, apassionat, però correcte, no tingué transcendències remarcables, començant, en uns i altres, a un tren antàstic, sota la natural nerviositat en partits d'aquesta naturalesa. La mesura que arribà la lluita, anant asserençant-se els contendents, fou visible la superioritat del Martinenc, el qual, en tècnica, compene-

tració i habilitat avantatja, de molt al seu contrincant. Així el domini, tant en el primer com en el segon temps, l'exerciren els campions, no marcant major nombre de gols, gràcies a l'encert amb què el terret Barrera, Albar, Sellarés, defensà els seus dominis. De l'Avenc, ultra els tres esmentats, es distingiren, pel braó que posaren en la brega, en Roca, Mascarell, Solé i Molera. Els altres, amb excel·lent bona voluntat; però poc afortunats, desaprovechant ocasions magnífiques per a marcar.

A la meitat del primer temps, marcà el Martinenc el gol que li valgué la victòria. En un fort atac els dominis de l'Avenc, l'Albadejo passa una pilota alta a en Costa i aquest, d'un bon cop de cap, la introdueix a la xarxa. L'Avenc no es descoratja i ataca furiosament posant en greu compromís la porta del Martinenc. Aquest reacciona i contraataca amb energia, anivellant-se la lluita, mostrant-se, uns i altres, irreductibles.

La segona part fou un domini gairebé absolut del Martinenc, el qual per a assegurar-se el resultat, adoptà la tàctica de posar quatre mitjos, la qual li permeté desenrollar, constantment el joc en camp contrari. Amb tot, l'Avenc, efectua alguns atacs rabiosos, que no tingueren eficàcia per la manca d'intel·ligència i compenetració de la línia d'atac. Sense variar el resultat, va acabar el partit, que, en els darrers minuts, fou qui-sap-lo ensopit.

Jugaren pel Martinenc: Paldejà, Trallero, Marín, Comorera, Montfort, Bessas, Vilar, Costa, Albadejo, Barrachina i Rodríguez.

Integraven l'Avenc: Albar, Barrera, Sellarés, Mascarell, Roca, Alcover, Cabrera, Molera, Solé, Soler, Vives.

CITROËN

L'automobil més econòmic

cost i entreteniment

5.500 Pts.

AGENTS: Autolocomoción, S. A. - RAMBLA DE CATALUNYA, 90 - TELÉFON 422 G.

Automòbils Delahaye

sol·licita una prova

Bruch, 166

manifesten les valors internacionals del rem.

Nosaltres sentim una igual simpatia per tots els clubs catalans: per tant no tenim necessitat, en el cas d'uns campionats catalans, de d'altres del francès d'uns, ni alegrar-nos de l'èxit dels altres. Es solament quan qualsevol dels nostres clubs porta la representació del nostre rem a lluites internacionals que desitgem el triomf i ens és immensament amarga la derrota. Creiem, doncs, que podem expressar-nos ben confiants que les nostres opinions seran interpretades en el veritable sentit neutral en què han estat dictades.

En els outriggers a quatre, íntimament creiem en el triomf de l'equip del Club de Mar; existia, però, la incògnita dels resultats que poguessin donar en plena lluita els ensenyaments que de l'entrenador suís haguessin tret els vogadors tarragonins. En posar-se en raïlla l'equip de Tarragona, marcat precisament pel vogador helvètic, sorprenent la bona fe del Comitè organitzador—el bé tregué interès a la lluita que s'hauria pogut entaïllar entre els nostres concursants, més netament sense que es tingués de comptar amb desqualificacions per a proclamar el campió, ens va donar lloc a apreciar — com ja a bastament ha estat demostrat altres voltes — tot el que pot fer un marca en un equip, i ultra això poguérem veure novament com una voga que, si bé no és pas la del famós «Grasoph», que des de l'any 1920 fou una revolució en el rem, en conserva un regust, els nostres remers guz una voga més clàssica, més nostra, i fins ens atrevírem a dir més estètica, sucumbírem. Però mentre a Catalunya no surti qui pugui portar amb tot el braç que requereix la voga suïssa, creiem que els campions del C. de M. seguiran als seus triomfs. Co és: en el seu estil creiem que han arribat a una plenitud de forma que els fa temibles, i, per altra part encara no sabem endevinar el marca català capaç d'assimular-se l'estil helvètic, que, dit sigui de pas, en els darrers campionats europeus sucumbí enfront del francès, orientat en un sentit més clàssic.

Be de d'altre que dels nostres clubs no hagi sortit encara el vogador que ens faci prevaler el nostre skiffman. El novell campió de Catalunya, amb la seva voga imprecisa, ho dona, ni de molt, la impressió de que pugui fer-nos sortir adrosos en una prova d'aquestes difícils embarcacions. En Vilafrada, que potser entre tots els nostres vogadors que han passat pels aïlls és el que té més condicions, el veiem divagar contínuament.

En la regata dels darrers campionats en skiff no es va demostrar res, ja que la lluita es va desenvolupar en condicions desiguals, per l'evident diferència dels bots que tripu-laven els dos concursants.

Els nostres clubs haurien de tenir molt present el factor «material» en regates d'aquesta mena, i si no es pot presentar com es requereix, potser val més no presentar-se.

Bastament al vuit no creiem donar-lo cap desment; si diem que potser els nostres vençadors no esperaven la seva victòria, o almenys creien que aquesta els seria ben fàcil. La victòria del Club Marítim, que fou bella i escitant, cal atribuir-la, primerament, a la positiva valua de la major part dels integrants de l'equip i al criteri edictic seguit pel seu entrenador; en canvi, el C. de M., tal volta en el seu vuit portava algun vici, que feia malbé les meravelloses condicions del seu marca.

Es de desitjar que el Club de Mar surti ben allionat d'aquesta prova i abandoni la seva forma anàrquica de fer els equips, anant a la selecció.

NOUS YATCHS

Dissabte passat es va fer el bateig del nou yacht automòbil «Culpa», de l'amic Bru, del qual ens ocuparem dies entrera, actuant de padrina la bella senyora Torrens, qui téu la carimònia d'arruinar-lo de xampany, auguri d'una llarga i agradable vida dins de l'esport marítim.

Simultàniament, la senyora Bru va batejar el balandre «Raquel», que per encàrrec del company doctor César Torrens acaba de construir el reputat mestre d'aixa En Corbeto, de la Barceloneta. Es un elegant creier de sis metres: mig d'eslora per dos de mànega i un de puntal, amb ampla coberta envestada que crida l'atenció per la seva riquesa; malgrat les seves petites dimensions és incal·lable el partit que s'ha tret de la cambra, els armaris: calaixos del qual contenen tot el necessari per fer turisme amb comoditat, dues lliteres, etcètera, completant-lo un motor Bosch, de cinc cavalls, al qual li dona una marca de més de sis milles.

També l'entusiasmà el propietari En Jose Ponsa estrenar un motor de sis metres, de boniques línies i bona marca, per anar a resseguir la nostra costa brava, entorborant, com els anteriors, el gallaret del R. C. Marítim.

Felicitat coralment els nous propietaris.

AL C. N. BARCELONA

Diumenge, a la pista d'aquest Club, es celebraren dos partits d'entrenament de polo aquàtic.

El primer fou entre els equips que prenen part en el campionat de tercera categoria. L'equip A vencé al B, per dos gols a zero. Els guanyadors eren: Casandras, Salat, Porrás, Galilea, Tort, Montserrat, Vila; la victòria obtinguda per aquest equip, sens dubte, hauria estat més completa, si no hagués estat per en Cruells, qui reforçava l'equip B.

L'altre partit fou per entrepar el segon equip, guanyant l'equip blau-blanc, de primera categoria, per cinc gols a zero; els guanyadors eren: Giménez, Trigo (J.), Basté, Gilbert (F.), Trigo (M.), Gilbert (L.), Fabregas.

Es feu la segona prova Premi Vellin, i el va presidir el públic, essent el resultat el següent:

Primer. J. Pindilo, 29 s. 4/5; segon, J. Roig, 32 1/5; R. Trueta, 32 2/5 s.; L. Gilbert, 34 1/5; en Pindilo millorà el temps del record de 50 metres per ell establert el dia de la primera prova, per la qual cosa fou justament felicitat, com el felicitem nosaltres per la seva brillant actuació.

Barreja

PENYA DE L'AIRE

Ha causat immolable impressió dintre els cirkols esportius de Barcelona, l'anunci de la celebració de la Volta seria a Catalunya, que, com ja saben els nostres llegidors, tindrà lloc el vinent mes de setembre, i en l'organització de la qual treballen activament els elements directores de Penya de l'Aire.

Són nombrosos els artistes que s'han dirigit a les oficines de la Penya de l'Aire, Plaça del Teatre, 2, demanant el reglament del concurs de cartells anunciadors de la prova.

El miting aeri que Penya de l'Aire organitza a Sabadell, i que tindrà

lloc el 3 i 4 d'agost, ha despertat a la veïna ciutat el major entusiasme. Aviat es publicarà el reglament i programa de l'esmentat concurs, el qual s'espera que constituirà un gran èxit per a l'aviació catalana.

La tasca de divulgació i foment de l'aviació que s'ha imposat Penya de l'Aire, va guanyant-li totes les simpaties; prova d'això són les inscripcions de socis, que cada dia són més nombroses.

PILOTA BASCA

En el Frontó Comtal es feren dos partits interessants, en honor del jugador Gamboa, soci de la Societat d'Esport Base, que es retirà per marxar a Xile, el seu país.

El primer dels ja esmentats partits fou entre Jaumà i J. Bo, rojos, contra A. Bo i M. García, blancs; els rojos, des de bon començament, es veieren dominants davant dels seus contrincants, guanyant per 40 a 36. En acabar el partit se'ls va tributar una ovació.

El segon fou entre Makala-Zamora, rojos, als quals va fer-se una ovació en sortir, contra Rigau i Mas, blancs, guanyant els rojos per 40 a 34, fent una brillant actuació els guanyadors, que foren aplaudits en alguns moments.

Atlètiques

París, 24. — En el match de boxa celebrat aquesta nit, el francès Mascari vencé l'escocès Mac Adam en el primer round, per knock-out. — Havas.

CORREDISSES

LOCALS

Dos homes es barallaven al carrer del Cid, i l'un manejava un ganivet, amb el qual volia ferir o cosa pitjor, el seu adversari; però, a qui va punxar va ésser a Isabel Balaguer, de 20 anys, que res tenia que veure amb la baralla, i que rebé una ferida de no molta gravetat a la regió glútea.

Al mateix carrer va passar, més tard, quelcom semblant, o sia, que un noi va sofrir els efectes d'una baralla entre dos homes.

Eren aquests Eudald Prats, de 27 anys, i Domènec Planells, de 27, els quals es batien a cops de ganivet, i el noi Josep Canudas, de 8 anys, va arregar una ferida al braç esquerre.

El Prats va ésser ferit al pit i a l'avantbraç dret, i tots dos van haver d'ésser curats al dispensari del carrer de Barbara, essent, després, el Prats conduït a la Delegació.

El Planells va fugir, i el matí d'avui s'ha presentat al dispensari perquè li curesin una ferida que tenia a una mà. També fou portat a la Delegació.

- Faianç Català Corts, 615 Tel. 1884 A. Bomboneres amb dolços per a bodes i bateigs. Presentació exquisida.

- Fosto-Glico-Kola-Lecitinat cura inapetència, B. Domenech, Ronda Sant Pau, 71.

Un sereno del carrer de Robador va veure a la matineda un subjecte que duia a coll una cadira de jonc de les que s'usen als bars.

Inspirant-li sospites, el va deturar i li va preguntar la procedència. L'altre no va saber que dir, exactament igual que si li haguessin preguntat quines mesures ha adoptat el Govern per a remeiar la situació de Barcelona.

El sereno agafà el traginador, Joaquim Ibañez Lafuente, de 24 anys, jornalier, i el va dur a la Delegació, perquè li abonessin el jornal.

Vaixelles PORCELLANA J. Llorens. Rbla. Flors, 30.

Cristalleries J. Llorens, R. Flors, 30

Demà, dimarts, al nou estatge social del Reial Círcol Artístic, s'inaugurarà la magnífica i espaiosa terrassa-restaurant i altres serveis d'estiu, que durant la temporada resten instal·lats provisionalment.

- EL MILLOR OBSEQUI

per a les vacances és un aparell fotogràfic de la casa CUYAS, Portal de l'Angel, 11.

— Assegurem que el Champ-Sora, etiqueta verda, és el millor xampany.

A la Caixa d'Estalvis i Montepio de Pietat de Barcelona, correspon presidir la present setmana les operacions, com a directores de torn:

A la Caixa i Mont de Pietat (Central), senyor marquès d'Alós.

En la Sucursal núm. 1 (Padró), el senyor vescomte de Forgas.

En la Sucursal núm. 2 (Sant Pere), N'ignasi de Fontcuberta.

En la Sucursal núm. 3 (Gràcia), el senyor baró d'Albí.

En la Sucursal núm. 4 (Sant Martí), el senyor Plus de Valls.

En la Sucursal núm. 5 (Sans), el senyor Firmus de Casanova.

- JOIES VILANOVA Unió, 6.

- Hotel Rigat Camprodon

Un home que es diu Angel Ricardo Juan, de 36 anys, jornalier, va anar a sopar a una fonda econòmica del carrer del Cid, va menjar una sopa d'ou i un bistec, i poc després va començar a trobar-se malament.

La indisposició es va accentuar i va anar al dispensari, on el metge va diagnosticar una forta irritació gàstrica, de pronòstic reservat.

Se n'ha donat compte al jutjat, el qual posarà en clar si en la referida fonda econòmica cuinen amb oli d'olives o amb oli de vidriol.

Vanos, ombrel·les **CLAPÉS**

Ferran, 14 - Casa

- Les ampolles de l'aigua mineral natural

Vichy Català

porten tots els distintius amb el nom de la S. A. Vichy Català.

En la plataforma d'un tramvia de la línia de Gràcia, a dos passatgers els van pendre les cames que contenien quantitats en bitllets que no van poder precisar.

En un altre tramvia que anava cap als toros, a un senyor també li van escamotejar una cartera que contenia 225 pessetes, 180 florins i 105 francs.

Van entrar lladres a un establiment del carrer d'Aragó, 153, i se'n van endur uns baròmetres i altres instruments i una partida de xapes d'ara.

A la casa van trobar-hi un carteró i, agraït l'atenció, el van utilitzar per a endur-se'n el boti arreplegat.

- Per a cines de família

no hi ha com la casa CUYAS, Portal de l'Angel, 11.

En el Reial Círcol Artístic acaba de constituir-se una comissió organitzadora de festes durant l'estada de la temporada d'estiu en el nou estatge social (Corts, 642). Integren la dita comissió els senyors següents: En Salvador Casacuberta, N'Apolloni d'Arolas, N'Eduard Bagaria, En Gerard Carbonell, En Josep Maria Gomis i En Jacint Montllor.

- Faianç Català Corts, 615 Tel. 1884 A. Bomboneres amb dolços per a bodes i bateigs. Presentació exquisida.

- Fosto-Glico-Kola-Lecitinat cura inapetència, B. Domenech, Ronda Sant Pau, 71.

Un sereno del carrer de Robador va veure a la matineda un subjecte que duia a coll una cadira de jonc de les que s'usen als bars.

Inspirant-li sospites, el va deturar i li va preguntar la procedència. L'altre no va saber que dir, exactament igual que si li haguessin preguntat quines mesures ha adoptat el Govern per a remeiar la situació de Barcelona.

El sereno agafà el traginador, Joaquim Ibañez Lafuente, de 24 anys, jornalier, i el va dur a la Delegació, perquè li abonessin el jornal.

Vaixelles PORCELLANA J. Llorens. Rbla. Flors, 30.

Cristalleries J. Llorens, R. Flors, 30

Demà, dimarts, al nou estatge social del Reial Círcol Artístic, s'inaugurarà la magnífica i espaiosa terrassa-restaurant i altres serveis d'estiu, que durant la temporada resten instal·lats provisionalment.

- EL MILLOR OBSEQUI

per a les vacances és un aparell fotogràfic de la casa CUYAS, Portal de l'Angel, 11.

— Assegurem que el Champ-Sora, etiqueta verda, és el millor xampany.

llibres titulats «Història de la Literatura» i «Elementos de Filosofia»; una moneda de plata; una cadeneteta i un medalló que sembla de plata, amb una pedra color lila; un clauer amb quatre «llavines»; fotografies, targetes i una cédula personal, a nom de Vicens Llorens; un clauer amb tres claus; una bufanda, simi seda, color verd; un tros de pila negra; fotografies, certificats i una cédula personal a nom de Marian Ruiz.

Aigües Hotel Martin Obert St. Hilari núm. 1, er juny Informes i prospectes: **Restaurant Martin - Barcelona**

— Sucre Sastre i Marqués, específic contra els cuocs, i purga als nens.

La Beneficència i Cultura Popular (Secció primera: Presó Cellular), tindrà un concert-acadèmia el dia 29 del corrent, diada de Sant Pere, a la sala d'actes, cedida a l'efecte pels RR. PP. Jesuïtes del Col·legi del Sagrat Cor de Jesús (Clarís-Casp), a les cinc en punt de la tarda, sota el següent programa:

Concert. Primer. — Fantasia «Manon», Massenet. (Senyors Huelin, violí-violoncello, i senyor Gall, piano.)

Segon. — Sonata «Claire de lune», Beethoven. Senyor Gall.

Tercer. — Ballada núm. 1, Chopin. Senyor Gall.

Quart. — Danses noruegues, Grieg. Senyors Huelin i Gall, violí i piano.

Acadèmia:

Primer. — «Camí de la presó: Delinqüència i l'Educació cristiana dels joves», per En Josep Bertran i Músitu, ex-ministre de Gràcia i Justícia i diputat a Corts per Vilanova i Geltrú.

Segon. — «La presó Cellular de Barcelona: Triple apostolat jurídic, cultural i de beneficència», per N'Antoni Martínez Domingo, ex-alcaldede Barcelona i diputat per la nostra ciutat.

Tercer. — «L'alliberat: la seva rehabilitació: Manera d'efectuar-la i concurs d'homes de bona voluntat», per En Lluís de Ochoa de Luca de Tena, director de la Presó Cellular.

Acabat l'acte, es procedirà a la lliura d'una nau construïda pels reclusos i a llur profit.

- Aparells fotogràfics

garantitzats i econòmics, els trobareu a la casa CUYAS, Portal de l'Angel, 11.

El Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, crida tots els seus associats a la continuació del Consell general ordinari, la qual tindrà lloc dimecres, a les deu de la nit.

Vista la importància dels assumptes a tractar, el Consell Directiu recomana en gran manera l'assistència i la puntualitat.

- Adobs Espinàs

Químics i orgànics

Es requereix indispensable que les notes que ens siguin tramessos per a la publicació vinguin redactades en català i amb conclusió periodística.

Sabó «La Oca»

Fabricant: J. ALERMA - MATARO qualitat superior

Donaran gratis un tub

Perovetas MERCK

la Sucursal de Vidal Ribas, carrer Hospital; Sucursal de Vicens Ferrer i C.ª, plaça de Catalunya; J. Uriach i C.ª, carrer Bruch; Joan Viladot, Rambla de Catalunya; Banús i Soler, carrer de Jaume I; perfumeria Lafont, carrer de Fernando; Eugeni Sarra, Ronda Sant Pere; Jacint Icart, carrer Claris, així com en les principals perfumeries i farmàcies.

A Lleida: D. Simó Suñer, Major, 3. A Rous: Srs. A. Cavallé, drogueria, Plaça Constitució, 16. A Girona: Narcís Pérez Xifra, Rambla Llibertat, 21, drog.

Los Perovetas MERCK

es venen al preu de ptes. 3 els flascons de 50 i ptes. 5 els de 100

Un altre GRAN TRIOMF de POLI YACCO, de l'ESMORTUIDOR HARTFORD

1 del compta-quilòmetres i compta-revolucions **JAEGER**

El cotxe ABADAL-BUICK conduït per LEON DERNY

PRIMER

de la categoria lliure, anava ocupat per aquests elements inseparables de la victòria

Agent exclusiu: **Francesc Quintana Llúria, 127-129 - Barcelona**

NOTICIES DE L'ESTRANGER

La situació a Ruhr

Düsseldorf, 25.—A les immediacions de Lauterburg ha fet explosió una bomba col·locada a la via fèrria. Vint vagonets de mercaderies sortiren fora dels rails. El maquinista resultà amb ferides lleus.

El general Degoutte ha publicat un edicte fixant les mesures relatives als lliuraments de carbó i pagament dels impostos exigits, amb imposició d'una multa que oscil·la entre el doble del valor del stock no lliurat i 100 milions de marcs, així com penes de presó fins a cinc anys anys.

Essen, 25.—Segons la «Gaceta de Voss» en el lloc de Marles, prop de Euer, ha estat assassinat un finet belga.—Havas.

Potsdam, 25.—Les associacions nacionalistes celebraren ahir una gran festa, durant la qual es plantà una elzina en honor de l'alemany recentment afusellat al Ruhr per dedicar-se a cometre actes de sabotatge, anomenat Schatzgatter. Fera l'apologia d'aquest un pastor protestant, presentant-lo com un model digne d'imitar. Les associacions obreres i republicanes organitzaren una contramanifestació en senyal de protesta, no havent-se registrat cap incident.—Havas.

Düsseldorf, 24.—En el dipòsit de màquines de l'estació de Heeklinghausen han estat detinguts dos alemanys que intentaven realitzar actes de sabotatge.

En la línia fèrria de Duran ha estat trobat un paquet, que contenia melinita.

S'ha declarat un incendi a l'estació d'Oberbarnstein, que fou dominat fàcilment. S'ignoren les causes. Les autoritats de l'imperi han ordenat novament a la població alemanya que no utilitzi per a res els trens de l'Administració mancomunada franco-belga de ferrocarrils.

Malgrat aquesta prohibició, el tràfic augmenta d'una manera sensible.—Havas.

Tàctiques comunistes

Moscú, 24.—La pròxima sessió del Comitè executiu de la Tercera Internacional pot influir molt en la tàctica del comunisme. S'assegura que Zinoviev advoca per una absoluta ruptura amb el passat.

La nova consigna del partit sembla que és l'establiment d'un govern d'obres i camperols, rectificant la tàctica actual de tenir un govern del qual formen part solament els obrers.

Es reconeix que aquest error l'han comès també els comunistes alemanys: el govern de Saxònia estava compost solament per obrers.

La dictadura del proletariat és impossible sense l'ajut dels camperols, per tant, el partit comunista ha de maniobrar amb habilitat per atraure als camperols.

No obstant, Zinoviev confessa que la nova teoria ha estat objecte de pocs experiments perquè sia aplicada repentinament. No es creu probable que el Comitè executiu resolgui l'assumpte en la primera reunió.—Havas.

BORSA DE BARCELONA

25 de juny de 1923

COTITZACIO UNICA DEL COL·LEGI D'AGENTS DE CANVI I BORSA I EL MERCAT LLIURE DE VALORS

VALORS A TERME. — Al matí, a la Sala de Contractacions del Casino Mercantil, a fi de mes: S'opera de Nords de 68'10 a 67'70 i a 67'85, Alacants de 72'00 a 71'85 i a 72'00, Orenses de 19'00 a 18'80 i a 18'85, Gran Metropolità de 142'00 a 140'00 i a 141'00 diner, Transversal de 156'00 a 156'50 i a 156'00 paper, Autòmmbus de 113'00 a 112'00, Aigües a 119'00, Colonials de 66'75 a 66'50 i a 67'00, i Plates a 48'25.

A la tarda, a la Casa Llotja: Es fa de Deute Interior a 71'50, Nords de 67'80 a 67'30, pugen a 68'00 i queda paper a 67'80; Alacants de 72'00 a 71'80 pugen a 72'10 i a 71'90 paper, Andalusos de 59'20 a 59'00 i a 59'20, Orenses de 18'75 a 18'65 i a 18'80, obligacions Cáceres a 33'75, Colonials de 67'00 a 67'50, Felguera a 57'00 i queda paper a 56'00, Aigües a 119'50 i a 120'00, Gran Metropolità s'ha operat amb baixa entre 141'50 i 137'00, Transversal de 155'00 a 149'00 i 154'50, i Madrilena de Tramvies a 94'00.

Darrera sessió. — Al Casino Mercantil, de dos quarts de cinc a les cinc de la tarda, a fi de mes: S'ha fet de Nords de 67'75 a 67'60 i a 67'75, Alacants a 72'00 i a 72'05, Andalusos de 59'25 a 59'35 i a 59'20, Transversal a 151'00, i Gran Metropolità a 138'00.

DIFERENCIES DE LES OPERACIONS A TERME

De la tanca de dissabte al matí a la d'aquest matí, es baixa 0'25 de Nords, Alacants, Plates i Colonials; 0'10 d'Orenses i dos enters de Gran Metropolità.

De la del matí, a la de les cinc de la tarda d'avui, es baixa 0'10 de Nords, cinc enters de Transversal, tres de Gran Metropolità, i d'Alacants es puja 0'05.

COTITZACIO DE MONEDES ESTRANGERES

Francs, 41'90; suïssos, 121'00; belgues, 35'85; lliures, 31'15; lires, 30'35; dolars, 6'745; marcs, 0'01, i coronas 0'0125.

AL COMPTAT. COTITZACIO DE VALORS NO INSCRITS ENCARA EN EL BUTLLETI OFICIAL

Barcelona Traction and Light Power 7'10, «1921», a 99'25.

Barcelona Traction and Light Power 7'10, pref., a 110'00.

Barcelonesa de Navegació 4 1/2 %, a 30'00.

Companya Espanyola de Colonització 6'10, a 96'50.

Foment d'Obrers i Construccions 6'10, a 95'50.

Municipis de l'Exposició 6 per 100, a 97'25 i 97'00.

Ferrocarrils de Catalunya 6'10, a 100'00.

F. C. Cremallera de Montserrat 6'10, a 99'50.

Obligacions del Tresor Espanyol 4 1/2 %, a 100'40.

(N. de la R. — A l'hora de tancar aquesta edició no hem rebut encara el Butlletí Oficial)

Grans Molins Bascos 6'10, a 94'00.

Mines de Potassa de Süria 7'10, a 100'00.

Gran Metropolità 6'10, a 99'50.

General Tramvies de Barcelona 6'10, a 100'75.

Hotel Ritz 7'10, a 95'25.

Ajuntament de Sevilla 6'10, a 95'50.

Productes Pirelli 6'10, a 97'00.

S. A. Colònia Güell 6'10, a 94'00.

La Conferència de Lausana

Lausana, 24.—La delegació turca ha desmentit que es faci cap concentració de tropes otomanes a la frontera de Síria.

Al consolat d'Albania en aquesta població es desment que hagi estat la revolució en aquell país.

La conferència ha revisat totes les clausules del Tractat, examinant la qüestió de les concessions a Portugal, Polònia i Txecoslovàquia, en el que es refereix a les clausules econòmiques, sense adoptar cap decisió. Sembla que els turcs acceptarien tan sols concessions relatives a Portugal.

La inserció de les clausules referents a l'evacuació de Constantinoble, Chanak i Gallipoli queda subordinada a la reglamentació de les qüestions en litigi.

A propòsit de la qüestió de les concessions, els turcs declararen que no podien ocupar-se'n mentre Turquia no obtingui satisfacció respecte a l'assumpte dels cupons i al de l'evacuació de Constantinoble.—Havas.

Mustafà Kemal diputat per Esmirna

Londres, 25.—Comuniquen d'Anglaterra al «Daily Mail» que Mustafà Kemal ha estat elegit diputat per Esmirna.—Havas.

Els soviets a Turquia

Constantinoble, 25.—El delegat dels soviets senyor Suritch ha presentat les seves cartes credencials a Mustafà Kemal.—Havas.

Fills de F. Mas Sardà

20, Rambla del Centre, 20

VALORS — CANVI — CUPONS

Paguem els cupons venciment primer de juliol.

Nonell Germans

CANVI — VALORS — CUPONS

Rambla del Centre, 16

El servei postal dels Estats Units

Nova York, 24.—Havent esgotat ja l'Administració americana de Correus totes les partides del seu pressupost per a l'exercici corrent, es veu precisada a esperar el dia primer del pròxim mes de juliol per a ordenar els crèdits postals segons el nou exercici fiscal.

A conseqüència de la falta de diner no li serà possible, durant tota la pròxima setmana, expedir mostres ni paquets postals destinats a Europa.—Havas.

Mussolini torna de l'Etna

Roma, 24.—De tornada del seu viatge als llocs sinistrats a conseqüència de l'erupció de l'Etna, ha arribat a aquesta capital el president Mussolini.—Havas.

L'estat del Rei Albert

Brusselles, 24.—L'accident sofert pel rei Albert quan passejava a cavall, no té importància i el restabliment del monarca serà qüestió de pocs dies.—Havas.

L'afer de les Reparacions

Paris, 25.—El ministre de Negocis Estrangers desment categoricament l'existència d'un informe de l'Alt Comissari francès a Renània. Diu que és absolutament apòcrif el suposat document d'aquesta índole que publicuen els diaris.—Havas.

Berlin, 25.—La Federació de Sindicats Aemans ha aprovat una moció fent constar que actitud de resistència passiva no ha d'abandonar-se fins que cessi la pressió dels aliats.

També han fet constar la necessitat d'establir una base de negociacions que assegurí a Alemanya igualtat de condicions que per a les parts adverses.—Havas.

Paris, 24.—Segons els periòdics d'aquesta capital, ahir diumenge conferenciaren l'ambaixador d'Anglaterra i el president Poincaré sobre la qüestió de les reparacions.—Havas.

El ministre Mercanti

Paris, 24.—El ministre d'Aeronàutica italià senyor Mercanti, que a bord d'un avió es dirigia a París i Londres, sa sofert un accident que l'ha obligat a suspendre el seu viatge.

L'aparell que el conduïa caigué a la costa, a conseqüència d'una panne, resultant el senyor Mercanti amb un braç fracturat.

El seu estat no ofereix perill.—Havas.

Per la Societat de Nacions

Viena, 25.—Ahir celebrà la sessió inaugural el Congrés d'Unió d'Associacions pro Societat de Nacions.—Havas.

Gourand ambaixador a Washington?

Paris, 24.—Segons «Le Journal», circula el rumor en determinats centres de què el general Gouraud serà nomenat aviat ambaixador de França a Washington.—Havas.

A la memòria de Rathenau

Berlin, 25.—Ahir es celebrà al Reichstag una solemne cerimònia en memòria de Rathenau, ministre del Reich assassinat fa alguns mesos, com es recordara.—Havas.

Els comunistes de París

Paris, 24.—Els elements comunistes realitzaren la nit passada una manifestació contra els realistes, i a favor de la concessió d'una amnistia als comunistes condemnats.

Intervingué la policia per a dispersar els manifestants, resultant alguns contusos i fent algunes detencions.—Havas.

Una bomba a Munster

Munster, 25.—Ha fet explosió una bomba, destruint la impremta del periòdic socialista «La Voluntat Populär».

Els reis de Romania a Polònia

Varsòvia, 25.—Han arribat a aquesta població els obrers de Romania.—Havas.

La «lleï seca»

Nova York, 24.—Les autoritats duaneres s'han incautat de les begudes alcohòliques trobades a bord del vapor «Baltico».—Havas.

Nova York, 25.—Han arribat a aquest port els paquebots «Coronia», «Cedrie» i «Providence», havent-se incautat les autoritats duaneres de les begudes alcohòliques que portaven a bord.—Havas.

Nou generalíssim grec

Atenes, 24.—El ministre de la Guerra ha estat nomenat generalíssim en substitució del general Pangalos, que en l'actualitat disfruta de permís.—Havas.

El pressupost francès al Senat

Paris, 24.—Ahir celebrà el Senat sessió amb caràcter excepcional, quedant aprovats els dos últims pressupostos parcials que estaven pendents de discussió.—Havas.

Banca Tusquets, S.A.

CANVI — VALORS — CUPONS
Rambla del Centre, número 9

Vermouth Perucchi

Na Carme Casas i Güell de Ribas

ha mort havent rebut els Santis Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. G. S.)

El seu espòs Dr. Sr. Manuel Ribas i Perdigo, fills Cristina, Dr. Sr. Joan, Bonaventura, Josep M.^a, Antoni, Maria, Margarida i Mercè, cunyat Dr. Senyor Joan Ribas, cunyades Maria Ribas i Carolina Magri, nebots, cosins, parents tots i la senyoreta Carme Piera i Comas participen als amics i coneguts tan dolorosa pèrdua i els demanen una oració per l'ànima de la finada.

L'hora de l'enterrament s'avisarà amb oportunitat.

La complicitat dels governs

EN el document ja històric que les entitats econòmiques i culturals de Barcelona adreçaren al govern de concentració liberal fa dues setmanes, i que encara no ha merescut la cortesia d'una resposta, s'insinuava la sospita de la complicitat dels titulars del poder públic en la sèrie tràgica de les manifestacions terroristes que ve patint la capital de Catalunya, de trenta anys ençà.

Aquesta mateixa sospita bategava en els articles d'òrgans d'opinió o publicitat barcelonina, tan allunyats del moviment catalanista com el *Diario de Barcelona* o *La Vanguardia*, que hem reproduït darrerament i el text dels quals ha estat llegit a les Corts.

L'esmentada sospita ha arribat a constituir un veritable estat d'opinió, car no hi ha forma humana d'explicar-se la passivitat sistemàtica dels governs de Madrid davant la situació de Barcelona, passivitat que el Ministeri de concentració liberal que patim ara ha accentuat en forma inexplicable y ofensiva.

Mai no s'havia donat el cas present, que un govern, en les circumstàncies crítiques que travessa Barcelona arribés al grau d'inhibició que suposa mantenir dies i dies la ciutat i la província, sense el seu governador civil, que és el representant del ministeri aquí. Això vol dir que el govern o no té solucions per als problemes de Barcelona, o no se'n preocupa. I en un cas o en l'altre és indigne d'ocupar el poder.

Tornant, però, al tema de la complicitat dels governs en la situació de Barcelona, que és un tema que interessa molt a Catalunya escatir, en trobem a l'extracte oficial de la sessió celebrada el dia 22 de juny al Congrés dels Diputats de Madrid una prova irrecusable. Contestava el senyor Besteiro al senyor Rahola, en una intervenció oficiosa, car el senyor Rahola no havia interpellat la minoria socialista, sinó el govern. I malgrat aquesta situació paradoxal de la minoria socialista, el senyor Besteiro pronuncià aquestes paraules reveladores i significatives:

Hacia S. S. algunos cargos, no sé si al Gobierno actual o a los Gobiernos anteriores (S. S. se ha referido también a los anteriores, en algunos de los cuales había representación de la Lliga), que me parece tienen fundamento de razón. Decía S. S. que al nacer el catalanismo manifestó un Capitán general que aquél era un movimiento de intelectuales, reaccionario, y poco después surgió una huelga general milagrosa e inesperada. NO ME CHOCARIA NADA QUE ESO HUBIERA OCURRIDO ASI, PORQUE, EFECTIVAMENTE, YO TENGO LA SEGURIDAD DE QUE HA HABIDO MUCHOS GOBIERNOS EN ESPAÑA QUE HAN UTILIZADO LAS ALTERACIONES DEL ORDEN, LA AGUDIZACION DE LOS PROBLEMAS SOCIALES Y EL TERRORISMO EN CATALUÑA PARA DESVIAR LAS CORRIENTES GENERALES DE LA OPINION Y DE LAS ASPIRACIONES DE LOS CIUDADANOS ESPAÑOLES EN GENERAL.

De esto tengo una experiencia personal. El año 1918, a raíz de haber tratado nosotros aquí del problema catalán, y de ser requeridos por los catalanes, hice, con otros compañeros míos, una excursión de propaganda a Cataluña, y la de mayor éxito que ha hecho el partido socialista, y cuando volvimos a Barcelona estaban actuando los terroristas. Entonces se descubrió por muchos intelectuales confusionistas — que encontraron una gran acogida en la Prensa gubernamental, lo mismo en Barcelona que en Madrid — que aquello era el nuevo partido, la nueva ideología, y que el socialismo estaba mandado retirar. Y aquel terrorismo y mucha parte del terrorismo posterior, como el que se ejerció en Andalucía, y como el que se ha ejercido en otras partes, lo hemos sufrido en nuestro espíritu, muchos compañeros nuestros lo han sufrido en su cuerpo y en su sangre.

CUANDO NOSOTROS, DE REGRESO DE AQUELLA EXCURSION, LLEGAMOS A BARCELONA, TODO EL MUNDO DECIA AL OIDO QUIENES ERAN LOS TERRORISTAS, CONTADOS, Y NADIE SE METIA CON ELLOS. LAS AUTORIDADES LOS DEJABAN ACTUAR, PORQUE ERA PRECISO SOFOCAR UN MOVIMIENTO DE TENDENCIA AUTONOMICA QUE HABIA ENTONCES y la posibilidad de que una organización, seria y resistente, como la alentada por el socialismo, arraigase en Barcelona; porque era preciso distraer la atención del país para poder realizar planes temerarios de conquista. Eso lo dijimos nosotros en aquella fecha en un manifiesto; y tal vez entonces se fraguaron los planes que han llevado a la derrota de Annual. (Rumores.)

Polítiques

ACTE DE NACIONALISME D'ESQUERRA A SANT JUST DESVERN

L'Agrupació Arrels de la Terra de Sant Just Desvern celebrarà una festa el dia 28 de juny (vigília de Sant Pere), a dos quarts de deu del vestre, a la plaça de la Casa de la Vila.

Hi haurà sardanes i pronunciaran parlaments els senyors J. Grau i Ros, del Grup Català La Barricada; Pelagri Llangort, de «La Tralla»; senyoreta Na Mercè Llangort, de Noies Patriotes; Joan Rossinyol, de l'Associació d'Estudiants d'Esquerre Catalana; Boig i Pruna, representant de la Unió Catalanista, i l'oficina de l'Estat Català.

Fins a les deu del vespre hi haurà

Les Idees i les Imatges

ELS DEVORADORS DE SI MATEIXOS

En un dels seus articles darrers (1) Gaziell disserta a propòsit del nostre irreductible instint col·lectiu de destrucció dels prestigis individuals. Catalunya, la «devoradora d'homes» — adjectiva, homèrica i melodramàtica, Gaziell. Tot seguit, inscriu quatre noms.

Certament, Gaziell, una volta encara, té raó en el que afirma. Fa poques hores que, en una conferència pública, denunciàvem també la tara latent de la nostra inconstància, de la nostra velleïtat, de la nostra grujia d'enlutar i enderrocar personalitats, institucions i obres, abans d'hora. Gaziell, però, ens sembla que no té raó en el que, implícitament, desvirtua o deixa a l'ombra: ens referim al que podríem dir-ne l'auto-inconstància, l'auto-velleïtat, l'auto-grujia, no menys patològiques, dels enderrocadors de si mateixos.

Com ve, però, advertir que els quatre exemples, «els quatre prestigis més solts de la nostra generació intel·lectual i política», que assenyala Gaziell, són acoblats, associats i solidaritzats per ell assats arbitràriament; constitueixen una classificació polèmica artificial: un bloc aporístic.

Cada un dels quatre casos esmentats és un problema distint; és, sobretot, una realitat distinta.

En realitat, la tesi final de Gaziell només pot aplicar-se al cas Xenuís, i encara en ço que fa referència, tan sols, a l'home, a l'actuació personal, a la tasca oficialitzant de l'Eugeni d'Ors, car la seva obra literària resta sempre respectada, i, a més, per alguns, sempre admirada.

N'Eugeni d'Ors ha estat, certament, devorat — diem, millor, executat — en part. Ho ha estat, però, per raons d'alta cirurgia nacionalista. No neguem, nosaltres, dit sigui ara de pas, la nostra personal modesta, però sincera, intervenció en aquest afer operatiu.

Gaziell, tanmateix, no ens parla — per bé que ell ho sap igual o millor que nosaltres — de què aquest prestigi «devorat» es proposava — i de quin manera! — a tall de Políem, cruel i inassoltable, devorar-nos a tots i a cada un de nosaltres i a la pròpia Catalunya en pes, si hagués estat possible. El seu discurs de Castelló d'Empúries n'és la flagrant i testifical prova palesa.

N'Eugeni d'Ors ha estat executat no per les seves qualitats, sinó pels seus viciis i defectes, i, sobretot, per la seva antropofagag irreductible.

Referent als altres tres casos o exemples que Gaziell esmenta a l'ajut de la seva tesi, repetim que no hi sabem veure, en rigor, ni la premissa, ni la conclusió que ell sustenta.

Posem, doncs, punt.

JOSEP MARIA JUNOY

(1) «La Vanguardia». Data: 20 de juny.

autòmibus de «La Santjustenca», que van de la plaça d'Espanya a Sant Just Desvern, dalt la plaça. Acabats els parlaments i sardanes duren la gent a Barcelona.

Per al dia 15 de juliol, a la tarda, hi haurà una audició de sardanes per la cobla «La Principal del Camp».

ELS PARLAMENTARIS

Drumenge van arribar de Madrid els parlamentaris senyors Rusiñol, Rahola, Riera, Rodés, Domingo, Albert, Daurólla, Companys, Plandiura i Kindelan.

Les paraules del marquès d'Alhucemas

ES evident que la major part del discurs del Sr. García Prieto, contestant al Sr. Duran i Ventosa, anava endreçada als senadors democràtics. Aquesta part del discurs, naturalment, no ens interessa. Però hi hagué una altra part, en la qual el cap del Govern va contreure un compromís amb Catalunya. Aquesta part, sí, ens interessa. Diu així:

«Y ahora, olvidando todo lo pasado y sin recriminaciones de ningún género, digo: como ese es un hecho vivo, como esa es una realidad que no hay para qué desconocer, es necesario, para que cese el actual estado de cosas, para que no se pueda decir (como decía S. S., echando la culpa a los no catalanes, y decían los castellanos, devolviendo la culpa a los de la región de S. S.) que entre unos y otros no hay amor, no hay compenetración y no hay estimación bastante para resolver este problema, es necesario, repito — yo estoy dispuesto a ello —, que, reconociendo la existencia y gravedad del problema, el Parlamento lo examine y el Parlamento lo resuelva....»

Ja ve S. S. que reconozco expresamente el problema; que declaro, también expresamente, su gravedad y su importancia, y que ofrezco, en nombre del Gobierno, tratarlo sin escatimar tiempo ni medio alguno....»

Les campanyes de l'A B C

Catalunya paga la quarta part dels ingressos totals d'Espanya

Si l'A B C hagués tingut en poder seu la conferència d'En Graell sobre «La situació tributària d'Espanya» segurament s'hauria donat vergonya d'estampar les nícieses del seu article.

Es completament ridícul fer afirmacions a «ojo de buen cubero» com la que feu «A B C», és, que el 95 per 100 de la producció de Catalunya es consumia a Espanya. Ni això és veritat ni pot demostrar-ho «A B C» perquè fóra necessari posseir aquella Duana interior amb la qual tant ens espanta. Mirant solament la destinació que reben els productes de les principals indústries catalanes ja es pot veure que aquest 95 per 100 és una mentida.

Però encara que fos així, el fet no voldria pas dir que Catalunya visqués gracies al consum d'Espanya. Per a demostrar si això és veritat o no, el que hauria de fer «A B C» és examinar les importacions i les exportacions que té Catalunya, tant d'Espanya com de l'estranger. Sols aleshores es podria veure si la balança li és favorable o contrària. Ja compremem que és aquesta una feina molt entretinguda a la qual no es dedicarà «A B C». Però precisament per la manca de base en les seves afirmacions és pel que es fa odiós. Si es dediqués a combatre Catalunya amb dades exactes i no amb insinuacions perfidioses, no tindríem altre remei que admetre la realitat per dura que fos.

Per a complaure «A B C», puix confessem que no podem afirmar si la balança del comerç de Catalunya amb Espanya li és favorable o desfavorable, admetem que les exportacions de Catalunya a totes les «provincies» espanyoles siguin superiors a les seves importacions. Així i tot veurem clarament que la diferència que pogués haver-hi a favor de Catalunya mai pot compensar l'excedent de tributació d'aquesta en relació a les altres regions d'Espanya. Perquè cal tenir present que el recàrrec que Catalunya sofreix és de centenars de milions de pessetes.

Anem a copiar les dades que ens dona la conferència d'En Graell abans esmentada, dades que no poden ésser desmentides perquè són oficials, i conferència que, malgrat les demandes febroses de publicació feses per part d'alguna revista de Madrid, no hem vist reproduïda. Ara s'ha posat a la circulació impresa, i podem estar segurs que el buit que se li farà serà complet. Per què? Perquè els diaris i les revistes de Madrid es donaran vergonya segurament de donar la raó a Catalunya. Si per dir la veritat fins s'ha acusat a En Graell de mal espanyoll.

Diu En Graell en la seva conferència:

«La «provincia» que, sens acompanyació, contribueix més als ingressos de l'Estat, és la de Barcelona, la qual, de 100.9 milions l'any 1912, se'n va a 309.8 milions pels quinze conceptes dels 18 de l'estat mensual de la sots-secretaria d'Hisenda. (1). A aquesta xifra cal afegir la recaptació per tabacs, timbres i loteries.

«Degut a una amabilitat varem saber que la recaptació durant l'any natural de 1922 fou per tabacs a Catalunya de 63 milions cinc cèntims cinquanta cinc mil quaranta tres pessetes, corresponent-ne a la «provincia» de Barcelona 51.505.408 i per timbre, també a Barcelona, 33.801.298. Havent-se recaptat per la venda de tabacs 37 milions més, en corresponen a Barcelona 56 milions. Conservo la mateixa quantitat de 33 milions per timbre. La renda de loteries en aquesta «provincia», a jutjar per la de Nadal, produeix almenys 40 milions a l'any. En l'exercici passat ha augmentat aquesta renda 8 milions.

«O sigui un total pels dits conceptes de 438.8 milions.

«Però s'està recaptant encara el 40 i el 50 per 100 (aquest últim és quasi l'únic en aquesta «provincia») amb recàrrecs del 10 per 100 per utilitats, per a dos trimestres (en el successiu quatre trimestres) i no baixará de sis milions. Cal sumar-hi, encara, 9 milions com a mínimum, a part dels 50 que han pagat a Madrid les empreses de Transports d'Espanya. Cal tenir en compte que, a part de les 682 empreses de transport inscrites en el cens dels Comités Paritaris d'aquesta capital, en els ferrocarrils d'aquesta «provincia» hi ha la major circulació d'Espanya de viatgers, i a una gran part, i d'alguns la majoria de les accions i obligacions nyols que contribueixen a Madrid. S'hi han d'incloure també els cinc milions, o almenys la meitat, pels dels principals ferrocarrils espanyols, o sia el contingent d'aquesta misera sucursal, i calculo almenys un milió de pessetes de les centrals bancàries espanyoles i estrangeres i altres entitats que paguen a la Cort, però que aquí tenen sucursals.

«De manera que Barcelona ha contribuït als ingressos de l'Estat per la quantitat de 459.8 milions, o sia el 19.36 per 100 de la recaptació total d'Espanya de 2.429 milions, la recaptació més gran que hi ha hagut en el transcurs de la seva història.»

Si a aquesta xifra de Barcelona afegim el que paguen Girona, Tarragona i Lleida, Catalunya contribueix en una quarta part dels ingressos totals de l'Estat, mentre que en comparació a la població sols té la 14ª part d'Espanya. Ja estan acostumats els representants de les entitats econòmiques de Catalunya, quan es queixen d'aquesta aglomeració d'impostos, a sentir dir als representants de les «provincies» d'Espanya que aquestes no paguen els impostos que paga Catalunya perquè aquí hi ha sempre flotant l'amenaça flagell d'inspectors que vigilen aquells que vulguin eludir-ne el pagament per arruïnar-los amb els expedients i les multes.

Veurem en altre article al que paguen les «provincies» d'Espanya.

(1) Aquests quinze conceptes són els següents: territorial, industrial, utilitats, drets reials, mines, cèdules, duanes, alcohols, cervesses, sucres, consums, transport, lloguer, propietats i els altres recursos.

Butlletí internacional

25 de juny de 1923

LA CRISI DEL RUHR
Diuen els telegrams d'avui que continuen al Ruhr les agressions i els actes de sabotatge. Ha estat vessada, novament, la sang. Mentre els homes d'Estat i els diplomàtics parlen d'una suspensió de la resistència passiva, sembla que la resistència pren, cada volta amb més enverinament, un caràcter més actiu.

Cal, tanmateix, cercar una solució ràpida a la crisi del Ruhr. L'estimada del marc ha tingut una repercussió notòria en la cotització del franc. Hi ha qui creu que si a mitjan juliol no ha estat aconseguida almenys iniciada una solució definitiva de l'afar de les reparacions, el franc començarà una davallada perillosa, molt difícil d'aturar. Existeix, doncs, un interès viu per la part de França a cercar aquesta solució, que fa més imperiosa la mateixa situació política del Ministeri Poincaré i l'actitud inequívoca de Bèlgica.

Es evident que Bèlgica desitja sortir, com més aviat millor, de l'aventura del Ruhr. Bèlgica insisteix a considerar l'ocupació militar del Ruhr com un mitjà de pressió a exercir sobre Alemanya per tal que Alemanya pagui les reparacions. Rebutja obertament la concepció francesa de les penyes reproductives, en primer lloc per tal com no són reproductives i en segon lloc per consideracions d'indole diplomàtica i estratègica que afecten a la seva mateixa independència com a poble.

A més a més, a París veuen amb inquietud el perill de noves convulsions comunistes al Ruhr o a Alemanya en general. L'eventualitat d'ofegar una revolta comunista al Ruhr amb tropes franceses causa, naturalment, una seriosa preocupació a París. A totes aquestes causes d'arranjament del conflicte, cal afegir les temors que la cordial Entesa amb la Gran Bretanya no podria resistir un noh desacord entre els governs de París i Londres en les qüestions essencials de la crisi europea.

En aquestes circumstàncies, cal confessar que mereix tots els elogis la conducta assenyada i hàbil de Mr. Stanley Baldwin. Ha realitzat està realitzant tots els esforços per arribar a un acord col·lectiu amb Itàlia, Bèlgica i França. Un estadista, menys conscient de la seva alta responsabilitat, potser hauria aconseguit ja un acord parcial amb Itàlia i Bèlgica, isolant França i invertint totalment la situació creada a la conferència de París al gener darrer. Mr. Stanley Baldwin ha sacrificat noblement aquesta petita satisfacció d'amor propi britànic a la causa superior de la pau i de la reconstrucció econòmica d'Europa. Prefereix esperar una mica més i que sigui França mateixa la que iniciï les solucions definitives. Aquest respecte a l'estat d'esperit del poble francès revela una clara intuïció psicològica del moment actual i demostra que el primer ministre anglès copsa en tota llur complexitat, en tota llur extensió, i en tota llur exactitud, els diversos matisos de la realitat.

JOAQUIM PELLICENA I CAMACHO

Causes i conseqüències

Catalunya, desvalguda de tot govern propi i subjecta a unes autoritats insensibles a les seves inquietuds, ha de contemplar com a Barcelona, en mig de la gatzara ininterrompuda dels prostíbuls sense fre i d'una tolerància del vici que no té parí i que no pot dur a altre fi que el d'embutir el poble, se succeeixen els atracaments, robatoris i crims més escandalosos amb esgarriosa normalitat, amb aquella mateixa normalitat amb que els vicis més revoltants i aixorcos s'ofereixen públicament a totes les fortunes i a totes les indecències.

Entre el vici i la criminalitat d'un poble, ja sia el vici nadiu ja sia, com en el nostre cas, importat de fora, s'estableix un nexa d'unió, una transfusió patològica i malaltissa tan constant, que quasi sempre és el primer el virus que inocular i engendra el segon: un i altre són fills d'un mateix pare, tots dos són conseqüència ineluctable d'un continuat relaxament de dignitat i de sentit moral.

Unes autoritats estranyes, que, ara com sempre, han vingut consentint i han consentit i tolerat a la nostra ciutat els vicis més abjectes, no tenen cap solvència per a fer protestes de no ésser elles qui consenten i toleren els crims urbidides que amb trágica normalitat sangüen diàriament als nostres carrers: qui ha tolerat i continua tolerant una causa de relaxament i d'anarquia, no pot dir que no vulgui o almenys no hagi volgut les conseqüències.

Les inquietuds i els problemes de la nostra urbs han estat tractats sempre sense amor, a voltes amb animositat: perquè la nostra ciutat és cap i casal de Catalunya, perquè és el compendi i la ponderació de tots els neguits i desigs de la Terra Nostrada, perquè és el resultat de l'esforç i de l'amor de tots els catalans, per això no han sabut regir-la els qui no han sentit aquell amor, per això és Barcelona i Catalunya una mateixa unitat que sols l'amor pot i ha de regir, i per això tot el que no sigui Catalunya i veïnt de fora del seu esperit, pretengui dirigir la seva vida interna, és i serà un element més de perturbació.

F. VENDRELL

DIA SENSE DIARI

No puc estar-me de simpatitzar amb aquest senyor capblanc, d'ulls humils i gestos minuciosos, que, un cop segur al tramvia, s'ha tret un diari de la butxaca, avui, dilluns, dia que no en surten, i ha començat de desplegar-lo. El diari no solament tenia els plects naturals d'un gran full de paper que hom acuradament estoja a la butxaca: revelava, també, a l'ull experimentat, unes certes minses arrugues, demostratives que aquell diari ja havia estat llegit. Hom l'havia llegit ahir, diumenge, i el tornava a llegir avui, dilluns. Valia més tornar a llegir el diari del diumenge que estar-se de llegir-ne cap. I això que un diari, a la segona lectura perd molt. Els seus temes se us escanyoleixen, el seu estil se us entela. Però així com el fumador, en temps d'escassetat de tabac, més s'estima d'inhalar el fum pestilent de certa detritus que no pas no fumar, l'home civilitzat prefereix a la manca de diari la reinspecció abatuda del diari d'ahir. Hi ha gent que els dilluns van a casa del cirabotes i allí intenten de compensar l'absència de diari fullejant un setmanari humorístic, o bé un d'aquests setmanaris gràfics en els quals hom veu el rei disparant contra el setè colom o un àpat hispano-americà, on els comuns tenen una mirada vaga, deguda, més que a l'obsessió d'algun pensament pregon, a la flamarada del magnesi. Però ni les caricatures ni els gravats no els aconhorten. Hi ha un abisme entre auscultar la vida contemporània i mirar «sants». Alguns enyorívols, el dilluns, romanen suspesos al volt de les edícoles o quioscos, sense esma d'anar-se'n, com certs enamorats romàntics, quan l'amada és absent, van a passar davant la seva casa, i en miren, contra tota esperança, la finestra. No sé com no s'ha acudit a les agències de publicitat de fer distribuir prospectes els dilluns. He reparat que els diumenges la gent només agafa els prospectes pel plaer de llançar-los a terra. Els dilluns, hom els llegiria. Els dilluns, hom llegiria qualsevol cosa.

Jo els dilluns, en despertar-me, ja sento un pes. El meu cafè amb llet, sense el paravent del diari, sembla atut per una mena d'orfenesa. Jo em sento una mena de Robinson Crusoe, incomunicat amb l'Europa i amb el món en general. Perquè jo pertanyo a la categoria dels millors lectors de diaris: aquells que el llegeixen amb el cafè amb llet davant, sentint els ocells i amb aquella fresqueta. Es aleshores quan veien més clar el joc de Mr. Baldwin o els propòsits reals de M. Poincaré. Trobo inferiors, socialment parlant, els que tenen el costum de llegir el diari al tramvia o a la barberia. N'hi ha fins i tot que tenen el costum de llegir-lo en un altre lloc. Pel cap alt, compendria l'hàbit d'algun marit que ajornen de llegir el diari fins que resten tots sols amb la muller; — hi ha en això, potser, un atavisme del temps que era més freqüent de fer voleiar una cosa blanca per a assegurar-se, amb aquest emblema de rendició, la immunitat. — També puc comprendre que els funcionaris espanyols tinguin la impressió que cap indret és tan escaient com l'oficina on cada dia es deixen caure, per a llegir les cròniques i notícies taurines. Però la combinació del cafè amb llet i el diari, és, al meu juí, un veritable somriure de la civilització.

Avui, dilluns, untava jo les meves torradetes de mantega amb el gest inconscient de qui escampa un baume damunt una ferida. De cop i volta se m'ha acudit una idea que, sense reviscolar-me del tot, m'ha infós una mica de resignació.

Una vegada, un amic meu cirurgià em deia que quan hi havia males anyades, ningú no es feia operar. Un eixut persistent, un parell o tres de pedregades, decideixen la gent a no trencar-se la cama. Un fenomen d'una certa analogia s'ha produït amb motiu del descans dominical dels periodistes. Ara els diumenges no passa mai res. Si es publicués algun diari clandestí, redactat i compost per esquiroles, només podria contenir una crònica política de don E. Sánchez Pastor o algunes curiositats científiques. No hi ha res més insul que un diari del dilluns a la nit, si hom no és futbolista o futbolòfil. Ara ja no són els periodistes que desencansen els diumenges: són els esdeveniments. Els esdeveniments han perdut aquell agosament intempestiu que tenien abans. Fan com les dames que necessiten portar un mirall fins i tot al porta-monedes. S'esperen els homes i les coses. S'espera el ferrocarril que s'ha ficat al cap de descarrillar igual que el conspirador que prepara una revolta o el suïcida sentimental. I estic segur que si hom pogués tenir enganyades amb llur draperia feixuga les rotatives per espai d'un mes, en tot aquell temps no passaria absolutament res en cap indret ni al mateix Marroc.

JOSEF CARNER

Dietari històric

24 de juny de 1836

NEIX A BARCELONA L'ESCOMOGRAFIA FRANCISCO SOLES I ROVIRA

Fou un exemple de precocitat en l'art que el feu famós i li valgué el títol de mestre. Fets els estudis en el famós Col·legi de Carreres, de Sant Gervasi, i rebudes llicències de dibuix d'En Llorenç Ferrer, el veiem als divuit anys, pintant decoracions per a un teatre de Gràcia, i restaurar el de l'Ateneu, en companyia d'En Ballester. Junts seguien un viatge per França, Bèlgica i Anglaterra. En retornar, troba ja la seva obra als teatres Principals i Circ, de la ciutat. Set anys d'estada a París, als tallers de M. Cambon i Thierry, ens el tornem en la plenitud del seu talent, començant a pintar en 1869 decoracions pel Teatre Liceu.

Als quatre anys munta un taller, i la seva producció es generalitza. Pinta per aquí, per tota Espanya i fins per a Amèrica. Decora establiments, és el director artístic de tota ornamentació oficial, i no hi ha festa, exposició, rebement, arc, funeral, en el període que dura, fins l'Exposició, en el qual no s'hi vegi la «grapa artística» del mestre.

Transforma el teatre i el decorat, i investigador pacient, estudià el nom de cultura, segueix tot el que té essència d'art, i posa en allò el nom de Barcelona i Catalunya.

Es recorda una notable conferència que sobre escenografia donà a l'Ateneu Barcelonès l'any 1893. Fou una relació històrica del seu origen i desenvolupament a l'estranger i a Barcelona, i tingué un encertat concepte sobre l'art que es dedicava: «Justa condició de la escenografia — deia — les seves obres no passen a la posteritat, jutjar a un escenògraf pels projectes o gravats de les seves decoracions han quedat, valdria menys que jutjar un quadre per la seva fotografia».

Mort En Soler i Rovira al 74 anys d'edat, en 1900, després de deixar una notabilíssima obra, un estol de deixebles que l'han honrat i seguit la seva

escola, i una formosa col·lecció artística pròpia d'home de gust que sentia altament la bellesa.

25 juny de 1627

EL CONSELL DE CENT DELIBERA ELS HONORS QUE HAN DE FER-SE AL DUC D'ALBUQUERQUE

Era el duc un personatge principal de la Cort de Felip IV i havia estat lloctinent a Catalunya. Recordant això i que se li havien fet honors quan va anar d'ambaixador a Roma com ara anava de virrei a Sicília, es va acordar trametre-li dos cavallers, per part de la ciutat, per a donar-li la beninguda i visitar-lo al seu estatge els consellers, en correspondència als bons oficis i merces que la ciutat n'havia rebut.

Arriba el duc l'endemà, a mitja nit, i el 27 li envien, per a saludar-lo, els cavallers Josep de Bellafila i Jaume Camps, al seu estatge, que era el del duc de Cardona al pla de Sant Francesc. Feren honors també a la duquessa.

El dia 28, a la tarda, els consellers visitaren els ducs, celebrant-se una cordial entrevista, feliçant-lo pel càrrec obtingut. Dies després, fou tornada la visita a la Casa Consistorial, i aprofitaren la visita per a encarregar el cobrament d'uns blats que, comprats per la ciutat, foren segrestats «por el patrimonio real y se trajeron a Messina, al efecto de hacer biscochos y pan tierno para las Armadas del Rey nuestro señor». Es tractava de 12.000 unces o 30.000 escudos, ultra els interessos. S'ofert a recaptar-los el duc a la ciutat de Palerm.

La visita al palau municipal fou molt entretinguda, visitant la capella, la sala del Treball, l'hort, el sortidor, que llancava «grandiosa aigua», el Saló de Cent i l'Arxiu, on contemplà el Llibre Verd (un dels privilegis de la ciutat), dient el duc aquestes paraules als seus acompanyants castellans:

«Esse es el Libro Verde, lo estimo mucho, en tanto que le beso y pongo sobre mi cabeza, y es escudo de letra de stampa, y de mano, i que privilegios o cosas estan escritas en él. Devengo V. S. estimar y guardar mas que oro y plata como es razón».

ESPIGOLAIRE

Els catalans a Lourdes

MISSES

Lourdes, 23, 2'48 tarda.
S'han celebrat a la gruta dues misses de Comunió, essent celebrants els bisbes d'Urgell i Barcelona.
Els malalts segueixen bé.
Els peregrins han entonat cànecs, resant el rosari. — Costa.

EN HONOR DE LA MARE DE DEU DE MONTSERRAT

Lourdes, 23 (2'45)
S'ha efectuat la visita a la Verge de Montserrat.

Els peregrins han sortit en processó a la plaça de la Basílica cantant el rosari i presidint la bandera catalana.

Nombros públic presència amb gran respecte el pas de la comitiva. Tancaren el seguici el cardenal de Tarragona i els bisbes.

En arribar a la parròquia s'entonà la salve.

La patrona de Catalunya estava al presbiteri rodejada de llums. El temple estava ple.

El jesuïta P. Pijoan dirigí la visita espiritual pronunciant una plàtica emocionant implorant les gràcies del cel per la pàtria afligida per tantes desgràcies.

Excitats els fidels a què continuessin a l'erecció del gran altar de Montserrat.

El cardenal de Tarragona vol que l'altar constitueixi un gran monument.

Seguidament el cardenal donà la benedicció als fidels els quals desfilaron entonant el Virolai.

La festa ha resultat imponent. — Costa.

UNA CURACIO

Lourdes, 23.
Sortint aquest matí del bany de la piscina la malalta barcelonina Maria Oliveró, que fa tres anys està impossibilitada de resultes del mal de Pott, s'ha sentit millorada fins l'extrem de poder dirigir-se a l'Hospital per si sola i sense ajuda de ningú.

La notícia ha causat gran impressió i satisfacció en els peregrins escampant-se ràpidament per tot arreu.

Al final de la Processó Encaristíca, el públic s'ha agrupat a l'entorn de la malalta curada donant crits d'alegria.

Els prelatos l'han visitat. — Costa.

Municipi

MILLORES URBANES

La Comissió d'Exempla ha acordat proposar a l'Ajuntament treure a subhasta la construcció de clavegueres al carrer de Nàpols, entre la carretera de Ribes i carrer Almogàvers; i en el de Meridiana, entre els de Marina i Ali-Bey, necessàries per a l'obertura del carrer de Nàpols, davant l'estació del Nord.

Així mateix acordà acceptar les cessions gratuïtes de terrenys vials per a l'obertura del carrer de Lepant, entre els de Casp i Corta Catalanes.

Davant l'esmentada Comissió formulà una moció el tinent d'alcalde senyor Casarach, interessant que per a descongestionar el trànsit de la carretera de Ribes es completi l'obertura del carrer de Provença fins l'esmentada carretera.

CRIDA

El Negociat Municipal d'Hygiene i Beneficència interessa de les entitats denominades «Societat d'Invalíds», «La Oportuna», «Mutual d'Orbs i semi-orbs», «Patronat de la Missió Escolar» i «Societat d'Orbs la Redemptora», que facin venir un representant al dit Negociat, d'onze a una, de qualsevol dia feiner, per a comunicar-les un assumpte que interessa a dites entitats.

DARRERES INFORMACIONS

PENINSULA

LA SITUACIO A BARCELONA

Madrid, 25, 2 tarda. El cap del Govern ha manifestat avui que es trobava una mica acatarrat. No obstant, el dia d'ahir el passà al camp.

Tant el President com el ministre de la Governació han parlat avui als periodistes de la vaga de transports de Barcelona, manifestant que la situació no havia variat.

Avui s'ha intensificat una mica el trànsit rodar, descarregant-se set vapors.

VAGA A ALMERIA

El President i el ministre de la Governació han manifestat que a Almeria s'havia declarat la vaga general, per solidaritat amb els obrers de les mines de Serón.

La calma no s'ha alterat.

EL CONSELL

Tant el marquès d'Alhucemas com el duc d'Almodovar del Valle han alludat avui al Consell que se celebra aquesta tarda, en el qual es tractarà de la provisió del Govern civil de Barcelona.

El nou governador marxarà immediatament a possessionar-se del càrrec.

També es tractarà del substitut del cap de policia.

Es parlarà del Marroc i, finalment, es donarà compte de les conclusions aprovades en l'Assemblea de Cambres de Comerç de Valladolid.

Com un periodista dignes al duc d'Almodovar que despertava molta expectació el Consell, ha contestat: «Parla molt del «consejo» que tinguerem dissabte al Palau, i no ha passat res».

EL REI

El cap del Govern ha anunciat que el rei tornarà de Salamanca aquesta nit.

EL CERTAMEN HISPANO-AMERICA

Una comissió de Santander ha visitat avui el President per a parlar-li del repartiment de premis del Certamen Hispano-Americà, el qual ha de celebrar-se aquest estiu a la capital muntanyesa.

VAGA SOLUCIONADA

Mitjançant la signatura d'unes bases d'arranjament, s'ha solucionat la vaga que mantenien els empleats de Banca de la Casa Urquijo.

A dos quarts de dotze del matí han reprès els treballs.

CONFERENCIA D'EN SORIANO

L'ex-diputat republicà don Roderic Soriano, ocupà ahir, novament, la càtedra de l'Ateneu, per a continuar el seu discurs, sobre les responsabilitats històriques.

En aquesta segona dissertació, com havia anunciat en la primera, es dedica principalment el senyor Soriano a formular acusacions concretes.

Per història de l'actuació espanyola al Marroc des de l'època inicial

fins ara, per a demostrar que ha estat una sèrie continuada d'errors.

D'això en són responsables, a judici de l'orador, tots els que han intervingut en el problema marroquí, especialment el senyor Maura.

Li sembla molt just que s'enjudiciï el general Berenguer, però, com és natural, no pot limitar-se al dit ex-ait comissari l'exigència de les responsabilitats.

El general Berenguer ha pecat per negligència i per excés de disciplina.

L'exigència de responsabilitats té a Espanya una tradició gloriosa: Alvar de Luna, Antoni Pérez, Godoy, el duc de Lerma i altres molts, que havien estat els favorits de llurs monarques foren més tard enjudiciats pel poble.

Espanya, que tan amant ha estat de la tradició, ha de continuar-la en aquest aspecte.

Dubta molt que les responsabilitats siguin exigides. Si el Parlament no sap en aquests moments, decisius per a Espanya, complir amb el seu deure, haurà arribat l'ocasió — diu — de reunir-nos en convenció, assemblea o el que fos, per a veure si sorgeix el nou Mirabeau que repetirà aquella frase de: «Vés i digues al teu amo que estem tips que es faci escampall de l'or de les nostres arques i la sang dels nostres germans».

El senyor Soriano fou molt aplaudit.

RECEPCIO ACADEMICA

Madrid, 25, 415 tarda. La Reial Acadèmia de Ciències Morals i Polítiques celebra ahir a la sessió de la plaça de número al nou tarda sessió pública per a donar posició acadèmica ex-ministre don Antoni Goidochea.

El recipiendari llegí un extensíssim discurs sobre el tema: «Limitacions de la sobirania en el dret modern».

El nom de l'Acadèmia li contestà el senyor Pons i Humbert.

L'acte fou presidit pel senyor Sanchademics i nombrosa i selecta companyia de l'Acadèmia i hi assistiren molts currencials.

NOTES DEL PLAU

El Rei dirigí un sentit telegrama als Reis d'Itàlia, condolent-se de la catàstrofe de Catània.

El Rei Victor Manuel II ha contestat amb un altre molt afusil agraint l'efecte demostrat a Itàlia.

— Amb motiu de celebrar la seva festa onomàstica l'infant don Joan, la Cort vestí ahir de mitja gala.

— La duquessa de Fernán Núñez ha estat aquest matí al Palau per a invitar a la Reina donya Victòria al festival benèfic que se celebrava el proper dimecres al xalet que posseeix el marquès de Valdeiglesias a Chamarrín de la Rosa.

LA VAGA D'AUTOMOBILS

La vaga del servei d'automòbils ha empitjorat.

L'empresa s'ha vist obligada a retirar alguns dels cotxes que havia posat en circulació degut a les coaccions que s'han registrat, principalment als barris extrems, on foren apedrats alguns cotxes.

A la matinada anterior un automòbil anava seguit des de la Porta del Sol per una motocicleta ocupada per quatre individus, tres d'ells ocupant el side-car.

En arribar al carrer de la Princesa, la motocicleta s'avançà i els que l'ocupaven feren alguns disparos contra el conductor de l'automòbil.

Afortunadament, els projectils no feren blanc, causant la natural alarma entre els viatgers de l'automòbil molts dels quals es llençaren del cotxe, causant-se lesions de caràcter lleu.

La motocicleta, a tota marxa, fugí pels bulevards, sentint impossible veure el número de la matrícula perquè portava els llums apagats.

Les gestions practicades per la policia no han donat resultat.

Presenta la vaga difícil solució, perquè els vaguistes estan dividits.

Els associats a la societat «La Velocitat» han rebutjat l'augment ofert per l'empresa.

En canvi, els de la Unió l'han acceptat i són els que condueixen els cotxes.

Aquests van custodiats per forces de seguretat.

LA SOLUCIO DE LA VAGA DEL BANC URQUIJO

La vaga del servei del Banc Urquijo s'ha solucionat acceptant l'empreses les bases dels vaguistes, o sigui

Sindicat mitjançant la promesa del seu ascens.

A L'ENTRADA DEL CONSELL

A un quart de sis s'han reunit els ministres a la Presidència, per a celebrar l'anunciat Consell.

El primer d'arribar ha estat el ministre de la Governació, el qual ha manifestat que les notícies rebudes de Barcelona diuen que no hi ha novetats.

A Almeria la vaga general no ha produït incidents.

El governador de Saragossa acaba de comunicar al ministre que estava en vies de solució una vaga plantejada pels empleats de Banca i Borsa.

Preguntat si el governador de Barcelona seria el magistrat senyor Verá, ha contestat: «Saben tots més que jo, però no ho asseguriu: que es poden equivocar».

El ministre de Finances portava expedients de tràmit.

El de Justícia, uns indults.

El president ha anunciat que acabaria el Consell cap a les nou, perquè després aniria el ministre d'Estat i ell a dinar a casa del marquès de Villalobar.

El ministre de Marina portava el nou reglament de guaites, un de llibertat condicional i un altre concedint un passaport per assistir el fímet de navili senyor Espinosa de los Monteros al Congrés de l'Alre, que se celebrarà a Londres.

En arribar el senyor Alba amb el ministre del Treball els periodistes han alludat als rumors circulats sobre l'interès que tenia el Consell.

— Res — ha dit el senyor Alba — Ja saben que en qüestions de promoció, van aquesta temporada molt equivocats.

ELS SECRETARIS MUNICIPALS DE CATALUNYA

Ha constituït una nota culminant en l'assemblea de secretaris d'Ajuntaments, l'assistència i intervenció del Montepio de funcionaris d'administració local de Catalunya i de l'Associació de Manresa-Berç, representant el primer pels secretaris de Torredó i Manresa senyors Castell i Pardo, i la segona per l'últimament nomenat.

L'exposició que feu el senyor Pardo de l'organització secretarial de Catalunya, de l'actuació realitzada i especialment de la creació de la Mutualitat de secretaris i funcionaris municipals per la Mancomunitat i del projecte d'intentar la solució del problema a la dita regió, d'acord amb la Mancomunitat, sense perjudici de cooperar a que es traduïssin les aspiracions de tots en mesures legislatives de caràcter general, interessà vivament i meregué molt favorables comentaris.

Els representants de les associacions de Girona, Lleida, Tarragona i d'altres entitats de secretaris de Catalunya felicitaron el senyor Pardo per haver interpretat el pensament de tots.

NOTA DE FINANCES

Al ministeri de Finances han facilitat la següent nota:

«Perquè el públic es doni compte de l'enorme desenvolupament que han aconseguit les contribucions, tant pel nombre de contribuents com per llur quantia, vol avui oferir-los una ressenya del que passa respecte a aquest extrem en l'administració de contribucions de la «provincia» de Madrid, presentant-hi cam a terme de comparació l'últim exercici econòmic de l'any 1917.

En efecte per contribució territorial, en 1917 existien 17.104 contribuents, amb una contribució de 18.216.514 pessetes. En 1922-23 els contribuents pujaven a 19.308, amb una contribució representada per 21.257.139 pessetes, o sigui una diferència de 2.204 contribuents i 6.040.325 pessetes.

Per contribució industrial, en 1917 estigueren matriculats 21.914 contribuents, amb una contribució de 7.547.212 pessetes. En 1922-23, el contribuents pugen a 27.929, amb una contribució de 18.776.060 pessetes.

Contribució per utilitats: tarifa primera. En 1917, per aquesta tarifa es registraren 27.714 contribuents, amb una contribució de 3.111.617 pessetes. En 1922-23 els contribuents pugen a 50.300, amb una contribució de 13.335.032 pessetes, o sigui una diferència de 22.987 contribuents i 10.134.065 pessetes.

Per la tarifa segona i tercera els contribuents en 1917 pugen a 612, amb 35.652.549 pessetes. En 1922-23

l'acomiadament del sots-cap senyor Vaca, que s'havia donat de baixa dels contribuents pugen a 1.243, amb 71.123.408 pessetes, o sigui una diferència de 625 contribuents, amb 48.476.408 pessetes.

Es a dir que en els tres conceptes apuntats la quantitat liquidada augmenta des de l'any 1917 a l'últim exercici econòmic, en 75.180.975 pessetes.

Afegint als tres expressats els altres que es liquiden per la dita administració, tals com títols i granges, mines, cèdules, casinos, etc., la quantitat liquidada en l'últim exercici puja a 140 milions de pessetes.

Basta dir que de tal forma han augmentat els serveis en l'administració de contribucions de Madrid, que en l'últim any s'han registrat 32.000 documents d'entrada, expedint-se 8.756 certificacions.

EL GOVERNADOR DE BARCELONA

Madrid, 25, 615 tarda. S'assegura que en el Consell que s'està celebrant recaurà la designació de governador civil de Barcelona en el magistrat del Tribunal Suprem don Manuel Abellón, qui fou ponent en el plec de la duquessa de Borne.

EL CONSELL PENITENCIARI

Dijous vinent, a les onze del matí, celebrarà reunió el Consell Peniten-

ciari, sota la presidència del ministre de Gràcia i Justícia.

ENFONSAMENT DEL «MARQUES DE MOLINS»

Ferrol. — A la darsena de l'arsenal, on es trobava fondejat, ha anat a fons, aquest matí, el canoner «Marques de Molins», en ocasió en què ningú es trobava a bord.

El «Marques de Molins» havia estat declarat inútil i estava actualment pendent de venda.

FOG

Bilbao. — En la matinada de diumenge un violent incendi destruí la fàbrica de fideus i pastes per a sopa «La Vasco-Catalana».

Les pèrdues ascendeixen a 150.000 pessetes.

ACCIDENT AUTOMOBILISTA

Saragossa. — El fabricant de curt don Jaume Montserrat, que conduïa un automòbil, en arribar a Fuente de l'Ebro perdé el volant i el vehicle bolcà.

Resultà greument ferida la muller del senyor Montserrat donya Concepció Aznar, i ferits de menys consideració altres ocupants de l'automòbil.

El comerciant don Francesc Riera, que anava també a l'auto, resultà mort.

Canvis facilitats per la Banca Marsans, S. A.

BORSA DE MADRID	
100 per interior, comptat	71'65
» » finmes.....	00'00
» » fi pròxim.....	00'00
Amortitzable 5 per 100 (1920)...	95'80
Banc d'Espanya.....	505'00
Arrendatària de Tabacs.....	244'00
Stat. Gral. Sucr.-Obligacions	00'00
» » Ac. preferides	00'00
» » ordinàries	00'00
Francs.....	41'90
Lliures.....	31'11
Banc Espanyol Rio Plata	240'00
Cèdules hipotecàries	88'75

BORSA DE PARIS	
4 per 100 Interior Espanyol	000'00
» 100 Exterior »	000'00
Accions Nord d'Espanya	00'00
» Alacant	00'00
» Andalusos	000'00
Renda russa 5 per 100	000'00
» 4 1/2 per 100	000'00
Brasil 4 per 100	000'00
Banc Espanyol Rio Plata	574'00
Renda francesa 3 per 100	56'85
Accions Rio Tinto	2.688

PREMI DE L'OR (Preus de compra)

Alfons isabel	125'50 percent
Unces mitges unces	120'00 » »
Quart d'unca	125'00 » »
1/16 d'unca	125'00 » »
Francs	125'00 » »
Dòlars	6'475 » »
Lliures	32'00 » »

Canvis facilitats per la Casa Soler i Torra G.

PREUS DE COMPRA	
Bitllets: Francesos, 41'50	
» Anglesos, 31'00	
» Italians, 30'00	
» Belgues, 35'50	
» Suïssos, 120'50	
» Portuguesos, 0'23	
» Alemanyos, 0'01	
» Austríacs, 0'01	
» Holandesos, 3'50	
» Russos, 0'00	
» Grecs, 0'00	
» Suecs, 1'70	
» Noruecs, 1'02	
» Dinamarques, 1'10	
» Romanies, 3'50	
» Turquia, 3'50	
» Estats Units, 6'87	
» Canadà, 6'50	
» Argentins, 2'35	
» Uruguais, 5'25	
» Xilens, 0'30	
» Brasilers, 0'55	
» Bolivians, 1'75	
» Peruanos, 2'40	
» Paraguais, 0'10	
» Venezuelans, 0'00	
» Japonesos, 2'40	
» Algerins, 40'50	
» Egipte, 31'00	
» Filipines, 2'75	

Anuncis Oficials

MINES DE POTASSA DE SURIA S. A.
Vençent el dia 30 el cupó número de les Obligacions hipotecàries al per 100 emeses per aquesta Societat es posa en conxament dels que tinguin, que, a partir del primer de juliol pròxim, i a les entitats que continuació es detallen, quedaran obligats al pagament de l'esmentat cupó, raó de 8'75 pessetes, de les quals cal reduir els impostos vigents.

A Barcelona: Banca Marsans, Rambla de Canaleles, 2 i 4; Societat Anònima Arnús-Garí, Passeig de Gràcia, 7; Sindicat de Banquers de Barcelona, Fernando, 34, principal.

A Madrid: Sucursal de la Banca Marsans, Avinguda del Comte de Peñalver, 12.

Barcelona, 23 de juny de 1923. — El Conseller Secretari, L. Riera i Soler.

Conferències

L'Acadèmia Médico-Homeopàtica de Barcelona celebrarà sessió científica demà, dimarts, a les deu de la nit. Continuarà la rectificació i resum del tema del doctor Borrell.

D'espectacles

A prec de famílies que no poden assistir a les funcions de nit, s'ha organitzat per a demà, a la tarda, i en matí extraordinari, una representació de la comèdia «La Pimpinela Escarlata».

Per a la revella de Sant Pere s'anuncia un cartell de bromes, en el qual figuren les dues obres de Vital Aza «La rebotica» i «El señor cura».

Barrets de palla per a Senyor

3'35

a Ptes.

Per no xifrar en aquest article cap utilitat, ven aquesta casa a tan baratísim preu el model **PALLESÓ** 1923 d'alà doble.

VENDES MAJOR I DETALL

CASA VILARDELL

Hospital, 36 i 38. - Sucursals Comte d'Alfaro, 8; Carme, 73 Riera Baixa, 26; Fontanella, 17 Magatzem: Barbarà, 16 bis.

ELINIR ESTOMACAL DE SAIZ DE CARLOS

Lo recetan los médicos de las cinco partes del mundo, porque quita el dolor, las acedias, las diarreas, en niños y adultos, el enfriamiento, la indigestión y la atonía intestinal, en niños y adultos.

ESTÓMAGO e INTESTINOS

PURGATINA

Laxante suave y eficaz, para conseguir una deposición diaria, contra los estados biliosos, el estreñimiento, la indigestión y la atonía intestinal, en niños y adultos.

Venta: SERRANO 30, farmacia, Madrid y principales del mundo.

El govern i la situació de Barcelona

(Discurs pronunciat al Congrés pel diputat nacionalista En Pere Rahola el dia 22 de juny de 1923)

(De l'extracte oficial de la sessió)

Continuando el debate pendiente sobre la interpelación del señor Iglesias (don Emilian) relativa al expresado asunto, dijo:

El señor PRESIDENTE: El señor Rahola tiene la palabra.

EL PROBLEMA DE BARCELONA

El señor RAHOLA: Para los que respiramos el ambiente trágico de Barcelona, para los que día tras día y hora tras hora sentimos las angustias y sobresaltos de nuestra ciudad martirizada, significa un esfuerzo impropio colocar la palabra y el pensamiento en un plano de ecuanimidad, por otra parte, indispensable para tratar de semejante asunto. No obstante, yo voy a realizar ese esfuerzo, con el propósito de colocarme por encima de todas las pasiones de los elementos en lucha; voy a colocarme, como dicen los franceses, «au dessus de la mêlée», pues sería gran error, tratándose de la cuestión social de Barcelona, querer examinarla como algo desprendido de las manifestaciones generales de las luchas proletarias, que hacen trepidar el mundo de uno a otro confín. El problema de Barcelona es el mismo problema social, con las modalidades características de todo agrupamiento humano y propias de nuestra manera de ser.

L'ORIGEN DEL CONFLICTE

Yo no voy a pretender, ni puedo, ni limitada, y mucho menos que se pudiese como una cuestión concreta y limitada, y mucho menos que se pretendiera llegar a una solución de este orden en un problema que tiene como finalidad la transformación absoluta de todo el régimen social y económico en que vive el mundo. Pero ¿cuál ha sido el origen de la situación actual de Barcelona? De esa cuestión que ofrece los dos aspectos: el puro y genuinamente social y el aspecto terrorista o de violencia? En el aspecto social todo el mundo conoce el origen del conflicto actual. No ha sido en su origen uno de aquellos conflictos que sobrevienen porque se encuentran planteadas cuestiones de trabajo, reivindicaciones determinadas de la clase obrera frente a la clase patronal. El conflicto se inició al decidirse entre los elementos obreros si se asistiría o no al trabajo por parte de los descargadores del muelle de Barcelona el día primero de mayo, acordándose en un sentido afirmativo. No obstante, dos obreros dejaron de concurrir a la faena. Al día siguiente, la casa en la cual trabajaban estos obreros, los despidió, y entonces recurrieron a sus compañeros y éstos al Sindicato, y exigieron la readmisión de los despedidos. Ante la negativa de los patronos, vino inmediatamente la solidaridad sindical entre los obreros y la solidaridad patronal entre los patronos que ejercían la misma industria, y el conflicto pasó, de los descargadores, al ramo de transportes. Luego se fué extendiendo de una manera ilimitada y se entabló una de estas luchas que para la vida económica de una ciudad tienen la mayor trascendencia, por referirse, no sólo a los medios de transporte, sino también a los combustibles, puesto que se trataba de los descargadores de carbón, elemento indispensable para el desarrollo de la industria. Es esta huelga de tal importancia, que el propio Lenin ha dicho que estas industrias eran como las alturas que dominan todas las posiciones de la economía privada.

CONSECUENCIAS DE LA VAGA

Como consecuencia de esta huelga ha faltado la primera materia en las fábricas; no se ha podido dar salida a los productos elaborados y poco a poco un paro forzoso ha hecho que se fueran despidiendo obreros, siendo ya más de 50.000 los que en el llano de Barcelona no encuentran manera de trabajar ni de atender a su subsistencia. Este es el origen y el alcance del paro. No había, repito, al principio cuestión concreta de reivindicaciones obreras, de condiciones de trabajo; pero el pleito se ha desenvuelto en los términos más vivos en que la cuestión social se puede plantear; por parte de los obreros, en el sentido de la dignidad sindical; por parte de los patronos, en el terreno de la disciplina, que juzgan indis-

pensable para la normalidad del trabajo. Ahí tenéis los dos puntos ideales de irreductibilidad absoluta entre las fuerzas en lucha, que son los que hacen dificultosísima la solución, porque en el curso de las negociaciones las soluciones no se presentan con el carácter de una propuesta contractual referente a las condiciones de trabajo; sino que, ante la perspectiva de la posible victoria, se presentan como las condiciones de paz entre beligerantes. En estas circunstancias, en que se avivan las pasiones, es muy difícil llegar a soluciones de concordia; pero sería posible encauzar la lucha por vías civilizadas, haciendo respetar aquello que todos los hombres, sea cualquiera el bando a que pertenezcan, sienten: la libertad y, sobre todo, la vida humana.

LA TRANSFORMACION DEL REGIM ECONOMIC. — SOCIALISME D'ESTAT I SINDICALISME ACRATA.

Cuando de estos conflictos se trata, señores diputados, no podemos dejar de tener en cuenta las condiciones en que se desarrolla la vida social y económica en nuestra tierra. Todos los que se han preocupado de ésta, que es la cuestión madre entre los problemas humanos, en los tiempos que corremos, saben que los partidarios de la transformación del régimen económico en que vivimos, no son sólo los socialistas, que, dentro de un punto de vista de lucha de clases, buscan la transformación por procedimientos evolutivos, por conquistas sucesivas, hasta producir la subversión completa del organismo económico, aunque manteniendo la continuidad técnica y procurando mantener todos los valores humanos que están en peligro ante las luchas proletarias; hay otros elementos, desprendidos hace tiempo del socialismo tradicional y clásico, del socialismo de Estado, y estos son los elementos sindicalistas, cuya característica, cuya finalidad, cuyos métodos y cuya actuación son absolutamente diversos de los puramente socialistas. (El señor Besteiro: Su señoría cree que el socialismo de Estado es opuesto al sindicalismo, y esa es una confusión de ideas.) Permitame S. S. que vaya desarrollando mis puntos de vista. (El señor Besteiro: Es lamentable ese confusionalismo.) No siento confusionalismo alguno, señor Besteiro; ya lo verá su señoría. Supongo que no discutirá su señoría que la ideología y, sobre todo, los medios de actuación sindicalistas son absolutamente distintos de los del socialismo de Estado. (El señor Besteiro: Evidentemente.)

El señor VICEPRESIDENTE (inter-rogues de Buntel): Ruego al señor Besteiro que no interrumpa al orador.

El señor RAHOLA: Yo respeto la idealidad de los que lealmente anhelan la evolución social, sobre una base mayor de bienestar y de progreso. Ya he dicho que trataba de colocarme en un plano superior, ajeno a toda pasión, y examinarlo todo como un espectador que contempla las condiciones en que se desenvuelve la lucha, principalmente en nuestra tierra. Cuando se trata de la cuestión social en Cataluña, constantemente se oye hablar de los patronos catalanes como si se tratase de una casta especial. Yo amo igualmente a los patronos que a los obreros; son carne de la carne y sangre de la sangre de mi tierra, y cuando en Cataluña paren las mujeres no paren patronos ni paren obreros; paren hombres. Los hombres que paren las mujeres catalanas, como las de todo otro país, tienen todas las características de la raza, todas sus cualidades y todos sus defectos, y cualquiera que sea el estamento en que viven y se desenvuelven, llevan a él su tono, su característica racial; característica racial que nota quien contemple serenamente el movimiento social de Cataluña. En Madrid, en Bilbao, en el Norte, se ha desarrollado un gran movimiento socialista, a cuyos voces hemos oído aquí con todo respeto; y yo os aseguro que el carácter de ese desenvolvimiento social se concilia muy poco, en temperamento y en manera de ser, con el desenvolvimiento social de mi tierra. Se concilia poco, porque habiendo también en Barcelona un partido socialista, a pesar del intenso movimiento prole-

tario catalán, ha tenido escaso, escasísimo desarrollo.

En cambio, en Cataluña, por efecto de la identificación, por decirlo así, del carácter con la tendencia, ha habido siempre un núcleo francamente acrata, y este núcleo ha encontrado campo apropiado dentro de la organización y de la ideología sindicalista. Si ello es así, ¿qué extrañarnos de la forma en que el movimiento se desenvuelve? ¿Es que no conocemos todos los métodos de actuación del sindicalismo internacional? ¿Es que no conocemos las reflexiones sobre la violencia de Sorel? ¿No es una concepción completamente distinta la que manifiestan los teorizantes del sindicalismo frente del socialismo? El señor Besteiro comprenderá que al hablar de estas cosas no pretendo tener autoridad alguna; pero yo, que procuro a conciencia estudiarlas, le diré que leyendo las obras de estos teorizantes del sindicalismo he visto las censuras, a veces las diatribas que se dirigen contra el socialismo a lo Jaurés; he visto que consideran al Estado, cualquiera que sea la forma de su organización, como una representación viva del espíritu burgués. Los sindicalistas, lo que quieren y lo que desean, es la realización del comunismo mediante la absorción del Estado por el Sindicato. Esta es la verdadera ideología suya y para llegar a su realización estimulan las luchas a toda hora y en cada momento. (El señor Rios Urruti pronuncia palabras que no se perciben claramente.) Eso no lo niego; pero hablamos de la actuación de los elementos que principalmente influyen en el movimiento social de mi tierra. (El señor Prieto: Pero eso no excluye nuestra solidaridad con ellos.) No quiero que se rompa la solidaridad de sus señorías con ellos; ahora le que trato de examinar es el carácter de la lucha que se ha entablado, o sea lo más hondo de este movimiento. No trato, para nada, de establecer antagonismos ahora. S. S. tienen con respecto al movimiento social de mi tierra, una situación perfectamente definida y clara, y sería una cosa mezquina de mi parte andar haciendo divergencias y antagonismos de un mero efectismo político. No se trata de esto; se trata, pura y simplemente, de estudiar las modalidades de actuación que tiene el movimiento social en mi tierra en nuestros días; nada más que de eso. Y como este elemento diferencial abriga la seguridad absoluta de que S. S. han tenido ocasión de apreciarlo, comprenderán que yo diga que el movimiento proletario en mi tierra no es socialista, sino que adopta manifestaciones perfectamente definidas, dentro de la ideología y los métodos del sindicalismo internacional.

L'ABSENCIA DEL PODER PUBLIC FACILITA L'IMPERI DE LA VIOLENCIA.—LA SERIE DELS ATEMP-TATS.

Nadie se puede llamar a engaño porque se desenvuelva la lucha en una forma que corresponde a la tónica señalada en la ideología que las inspira; pero nadie podrá pretender que, cuando se entabla una lucha tan viva, tan vigorosa y tan fuerte entre dos bandos que tienen puntos de vista diametralmente opuestos, uno de ellos tenga que rendirse a discreción, y por consiguiente que el elemento capitalista o patronal facilite la cómoda obtención del triunfo a su adversario.

En el orden puramente ideal, la lucha es una cosa perfectamente explicable; pero todos los que somos hombres civilizados hemos de aspirar a que esta lucha se desenvuelva en un terreno en que se respeten como principios fundamentales la libertad, y, sobre todo, la vida humana. Esta falta de respeto a la libertad y a la vida humana, este régimen de coacción violenta es para los espíritus imparciales una de las cosas que más nos abochornan, porque consagran el espectáculo trágico deprimente que ofrece nuestra tierra.

Ante el dramático cuadro todo el mundo se pregunta: ¿por qué la violencia es el único sistema? ¿Por qué no se pelea como en otras partes, en que también es viva la lucha social, respetando siempre lo que es fundamental en el derecho humano? En los demás países no ocurren las violencias del nuestro, porque hay un Go-

bierno, porque hay un Poder público que, con preparación suficiente, con la dignidad y la noción bien clara de sus deberes, se interpone para evitar estas desviaciones que ofenden a la civilización. Y bien, ¿qué hacéis vosotros en Barcelona? ¿Qué hacían vuestros antecesores, señores del Gobierno?

Se ha hablado aquí de los atentados personales en términos que en modo alguno puedo compartir, por cuanto implican una tendencia más o menos benévola, según se trate de unos o de otros. No, los atentados personales hay que confundirlos en idéntica abominación. Y de ellos el mayor responsable es la representación del poder público. ¿Como van a Barcelona los representantes del Gobierno? Van allí a resolver los conflictos que se plantean buscando siempre el sentido de la menor resistencia, pero nunca el alto sentido de autoridad que debe mediar, sin más inspiración que la justicia y el bien general. Hemos visto, señores, producirse una serie, por desgracia, tenemos que ir por series, de atentados personales como el del infeliz ingeniero señor Barret, que se había consagrado, como el que más, al desenvolvimiento de las instituciones de cultura para la clase obrera, y después caen docenas y docenas de patronos. Luego viene la represión, representada por la actuación de los señores Martínez Ando y Arlegui; después de esta reacción viene la contraria, y mañana vendrá otra y otra, porque nada hay tan fecundo como la violencia. Cuando el Poder abandona sus funciones y entrega a los ciudadanos a estas luchas salvajes, la anarquía forzosamente tiene que producirse.

Así se explica, que cuando el Poder se decide por los temperamentos de energía, se manifieste en forma desordenada, incoherente, atolondrada, y, muchas veces, brutal.

Nadie se puede culpar al culpable sea castigado y caiga; pero cuando a un hombre inocente se le persigue, entonces el Poder público, con su injusticia y falta de la equidad, es el factor principal de la anarquía.

En los momentos actuales Barcelona ofrece el más horrible espectáculo. Ya no son sólo los atentados de carácter social, se trata ya de las formas más desenfrenadas del apachismo, y sus autores gozan de la más absoluta impunidad.

EL QUE PENSAS CATALUNYA DE LA PASSIVITAT DEL GOVERN

¿En qué pensáis, señores del Gobierno? Si no pensáis nada, yo es diré lo que piensa Cataluña de vosotros. Los más benévolo creen que sois impotentes para realizar la misión que todo Gobierno de un país civilizado tiene que realizar. Si esto es cierto, ¿con qué títulos pretendáis gobernar a un pueblo al que sois incapaces de asegurar una vida civilizada? Pero hay otros más maliciosos que piensan más que esto, que buscan en cierto sincronismo entre la agudización del problema catalán y la subsiguiente exacerbación del problema social la explicación de nuestra tragedia y de nuestro dolor. En Cataluña todo el mundo sabe que cuando se inició el movimiento catalanista hubo un Capitán general que dijo en un memorial dirigido a la Reina Regente: «El catalanismo es obra de unos cuantos intelectuales, que se desenvuelve y se desarrolla entre las clases conservadoras. Para combatirlo tenemos que ir del lado contrario». Cuando vino la explosión, por decirlo así, del catalanismo político, no tardó mucho tiempo en sobrevenir una huelga general, que los que la han estudiado no ven claramente todavía su génesis y su desenvolvimiento, y así han podido observar, será casualidad o no lo será, que cada vez que ha venido una agudización del problema nacionalista catalán los problemas de carácter obrero, las colisiones de orden social se han producido y han perdurado largamente. (El señor Serradell pide la palabra.) Los que han observado esto saben que éste es un procedimiento que se ha utilizado algunas veces; que lo utilizó diez y ocho o veinte años atrás un ministro de Francisco José de Austria ante las reivindicaciones nacionales de los checos y croatas, y como no es un

procedimiento nuevo, muchos sienten el vago temor de que el problema social, ya de por sí bastante grave, sea utilizado con finalidad política, pensad vosotros en las consecuencias que esto puede tener.

Yo, señores diputados, no hago más que exponer la manera cómo la multitud sufrida de nuestra tierra busca una explicación de esta pasividad, de esta indiferencia del Poder público de España ante nuestros errores, y cómo poco a poco se van arraigando sentimientos que, si vosotros fuésteis capaces de pensar seriamente, os espantarían para el porvenir. (El señor Rodríguez de Viguri: Pero los directores le diréis a la gente que eso no es verdad.) Nosotros a la gente le diremos que el Poder público español no cumple con sus deberes o es impotente para cumplirlos, y que nuestra tierra no puede prescindir de un Gobierno eficiente. (El señor Rusiñol: No se lo hemos de decir; ya toca el resultado.) Son muy complejos los problemas de orden social, es muy compleja la vida social, política y económica de los pueblos modernos. Antes, durante todo el siglo pasado, cuando el Estado tenía en su actuación un sentido puramente pasivo, en los tiempos de la economía liberal pura, podían los Gobiernos mirar los asuntos colectivos con cierta indiferencia, porque la iniciativa individual suplía las deficiencias del Poder público; pero en la época actual, con la complicación de todos los intereses, esto es absolutamente imposible. Requiere la dirección de un pueblo hombres tan capacitados, hombres tan preparados, hombres con tanta inteligencia y con tanto corazón, que si vosotros hacéis examen de conciencia os convenceréis de que no sois los que necesita un Estado para vivir y progresar. (El señor Serradell: ¿Pero si vosotros habéis gobernado, más que nadie en España, desde fuera y desde dentro. — Ru-mores.)

NECESSITAT D'UN GOVERN PROPI

El señor PRESIDENTE: ¡Orden, señor Serradell! Ya hablará S. S. cuando le corresponda.

El señor RAHOLA: Os he dicho lo que piensa Cataluña de vosotros, para que nadie pueda creer que en nuestro espíritu existe un afán, una tendencia meramente partidista y apasionada; me remito a las palabras de don Marcelino Domingo en la tarde de ayer. A pesar de todas las diferencias de nuestra ideología en el orden político y social, palpaba en el fondo una coincidencia íntima, y unos y otros llegábamos a la conclusión de que si Cataluña contara con un organismo directivo propio, estos conflictos, como manifestaciones de la marea social existirían, sí pero se desenvolverían en los términos acompañados en que se desenvuelven en los demás países civilizados. (Un señor diputado: ¿Y la Man-comunidad?)

RESULTATS DE LA COL-LABORACIO

El señor PRESIDENTE: ¡Orden! Así no se consigue nada.

El señor RAHOLA: Don Marcelino Domingo, estableciendo una diferencia perfectamente explicable entre su grupo y el nuestro, nos echaba en cara el que, después de la Asamblea de parlamentarios, elementos de este grupo irracionalista hubieran intervenido en el Gobierno, y nos decía: ¿qué resultado habéis obtenido de todo esto? Nosotros fuimos a colaborar en el Gobierno de España porque la característica de esta minoría ha sido siempre un alto sentido gubernamental, un sentido no revolucionario; creyendo que de esta manera se podría lograr un mayor beneficio para los ideales que sincera y devotamente profesamos y propugnamos; pero cuando ahora se nos pregunta qué resultados hemos obtenido de aquel despreciable, de aquella colaboración, nosotros no podemos contestar nada; vosotros podéis pensar mejor si ello tiene o no trascendencia.

Yo no quiero mezclar en una cuestión tan viva como es la cuestión social, como es la trágica situación de Barcelona, un problema político; pero es muy difícil remontanándose un poco, establecer la separación, cuando se trata de la actuación del Poder público.

L'OPINIO DE BARCELONA

Nosotros os decimos: Cataluña se siente desamparada, Cataluña siente que no la gobiernan ni la dejan gobernar, y esto que nosotros decimos, coincidiendo los que tenemos este matiz dentro de la actuación pública de nuestro pueblo con los que tienen las características de don Marcelino Domingo, es compartido por los más conformistas, por aquellos que más se sienten adheridos a la Monarquía, al capitalismo, al conservadurismo y al españolismo máximo. Ayer mi compañero señor Durán y Ventosa lo decía en el Senado, y leía fragmentos de un artículo publicado en «La Vanguardia», órgano de esos elementos, y para que una vez más no creáis que mis palabras vienen inspiradas en un espíritu partidista (todos vosotros sabéis la significación de «La Vanguardia»), os voy a leer, como término de mi discurso, un párrafo final de un artículo reciente:

«Madrid está cada día más lejos de Barcelona, y tenemos que llegar a estarlo también Cataluña de España, en esa distancia que medimos, no con la vista, sino con el corazón. Sospechar que se persigue nuestra ruina, o sospechar que a nadie importa nuestra salvación, ¿qué más da? Barcelona, sin ver fantasmas, sabe muy bien que puede esperar de Madrid. En cambio, hay fundados motivos para suponer que Madrid no sabe los disgustos que puede darle Barcelona.»

Esto lo dice «La Vanguardia», propiedad del conde de Godó, órgano de los elementos capitalistas, patronales, conservadores, monárquicos, españoles de Barcelona. Cuando vosotros mediáis sobre esto, podréis apreciar la trascendencia del momento y de las palabras que vengo vertiendo en el curso de esta exposición. Yo os digo que nosotros, que hemos procurado en la posible conciliación de todos los intereses, hemos llegado a un punto en que tendremos que convenirnos de la inutilidad de nuestros esfuerzos.

Nosotros amamos fervorosamente a nuestra tierra y nunca seremos desleales con ella. Pensad vosotros, cuál será, partiendo de esos postulados, sentimentales, nuestra inclinación y nuestra actitud ante la lamentable situación en que, por culpa vuestra, se halla Cataluña.

INCONGRUENCIA I DESLEIALTAT DE LA RESPOSTA DEL GOVERN.

El señor RAHOLA: Pido la palabra.

El señor PRESIDENTE: La tiene su señoría para rectificar.

El señor RAHOLA: Antes de empezar a hablar tenía la absoluta seguridad del íntimo esfuerzo que iba a realizar. Para convencerte de ello más, las últimas palabras del señor ministro de la Gobernación lo demuestran hasta la saciedad.

Señores diputados: vosotros, los de la izquierda, los que me habéis escuchado, ¿habéis oído de mis labios algo que significase pedir al Gobierno medidas de rigor excepcional y represalias de ninguna clase? Cuando esto no se ha oído, señor ministro de la Gobernación, al producirse S. S. así falta a aquella lealtad que, supiera por la dignidad del cargo que ejerce, no debería infringir jamás. Cuando he tratado la cuestión social en los términos de la mayor objetividad posible, desposeyéndome de todo lo que pudiera representar espíritu de dependencia, salir S. S. pretendiendo que he pedido medidas de rigor, implica por parte de S. S. un estado de inconsciencia que por sí solo bastaría a inhabilitarle para ocupar ese sillio.

He tratado la cuestión con mucha seriedad, señores ministros de la Gobernación. Su señoría me encantaba cuando, al contestarme, decía: «Tiene mucha gravedad lo que ha manifestado el señor Rahola: ha dicho que se trata de la lucha entre capitalistas y obreros, y ¡ah!, señores, esto tiene una importancia grandísima». Es admirable que desde el banco azul haya un Ministro el descubrimiento del Mediterráneo al advertir por mis palabras que en Barcelona está planteada una lucha social; su señoría no se ha ocupado del aspecto más interesante de mi intervención: aquella parte en que yo actualizo de vóculo de la angustia de todos los barceloneses de buena voluntad. Comprendiendo toda la pasión que exista en estas luchas sociales, nosotros decimos que en un país civilizado no es posible esta actuación constante de violencia, que nos denigra y nos mata, cuando hay en el alquien que se llama Gobierno y representante del Poder público.

Esto es lo que decía yo. Y no había de caer únicamente en S. S. la culpa; la había de caer en todo lo que representa la expresión del Poder pú-

blico en España. Los hechos, señor ministro de la Gobernación, confirman mis palabras.

LA INEPTITUD I LA IMPOTENCIA DEL GOVERN

Nosotros no pedimos medidas de rigor; pedimos al Gobierno y al representante del Gobierno en Barcelona aquel alto espíritu y aquella autoridad que permitan que el desenvolvimiento de las luchas sociales se realice en términos propios de un país civilizado, porque si esto no se logra, si el Gobierno se declara impotente para lograrlo, yo tendré que recordar a S. S. los pactos del Estatuto de la Sociedad de las Naciones, y verá S. S. que los países que en tal situación se encuentran son los países colonizables. (Protestas en la mayoría y en el centro.) Cuando un país tiene un Gobierno que se declara impotente para lograr lo que pedimos, ¿con qué títulos gobierna y con qué títulos pretende dominar a los demás?

Nosotros no hemos de plantear aquí una vez más nuestro problema, señor ministro de la Gobernación; somos nacionalistas catalanes convencidos; esta es nuestra ideal: este es nuestro pensamiento; no abdicamos ni abdicaremos jamás; pero pensad que por encima de estas diferencias que nos separan, de estos motivos de orden sentimental, o si queréis pasional, hay un orden humano que, aun fuera del punto de vista nacionalista, en Barcelona, en Cataluña, impulsa la protesta. El hombre puede mostrarse satisfecho y adherido a un país, a una patria y a un Poder cuando puede, bajo su égida, realizar aquellas aspiraciones que son propias de un hombre civilizado y moderno; pero cuando no puede alcanzar ni el orden, ni la justicia, ni el progreso, ni la protección de lo que constituye lo más fundamental del derecho humano: el derecho a la vida, ¡ah!, entonces, el apartamiento emerge de lo más íntimo de la conciencia humana. Tenedlo en cuenta, sépalo el señor ministro de la Gobernación, y no digáis que busco derivaciones, porque todas las derivaciones nacen, en todo caso, de una realidad que sangra. (Fuertes rumores en la mayoría.)

ELS SOCIALISTES VOLEN SUPPLIR LES DEFICIENCIES DE LA DEFENSA MINISTERIAL.

El señor RAHOLA: Pido la palabra.

El señor PRESIDENTE: La tiene su señoría.

El señor RAHOLA: Únicamente para decir que esta discusión podría continuar a base de una congruencia entre mis manifestaciones y la contestación del señor ministro de la Gobernación. Como esa congruencia no existe, renuncio desde luego a la discusión. (Rumores en la mayoría.)

El señor PRESIDENTE: El señor Rahola tiene la palabra para rectificar.

El señor RAHOLA: Creía, señores diputados, que dados los términos en que yo había colocado la cuestión, el señor Besteiro trataría, como anunciaba al principio de su peroración, puramente y exclusivamente de determinar y precisar ciertos conceptos que calificaba de confusionistas. Pero después el señor Besteiro, sintiéndose animado con el asentimiento, casi la adulación de la mayoría (Rumores). — El señor Armbrán: El respeto; como lo ha tenido para S. S.; nada más que el respeto. El señor Besteiro ha ido evolucionando y se ha constituido en el mayor defensor de la posición del Gobierno, sin duda porque ha visto la defensa un poco deficiente del Banco azul. (Rumores y protestas). — El señor Prieto: Aspira a que le den la Dirección de la Tabacalera el señor Besteiro. — (Risas.) Yo no tengo duda alguna acerca de la absoluta lealtad con que procede el señor Besteiro; lo único que he querido decir es que, sin duda por entusiasmo oratorio, ha dado a su discurso derivaciones que ciertamente no había justificado yo con mis palabras.

Me califica el señor Besteiro de uno de esos intelectuales catalanes que tratan de establecer, en el orden de las ideas sociales, un confusionismo, a cuyo amparo buscamos cierta defensa de los intereses capitalistas y patronales. El señor Besteiro, que ha dicho esto, creo que habrá de reconocer la lealtad de un hombre que nunca ha ocultado su pensamiento y que íntegramente lo ha expuesto. (El señor Besteiro: Es que ha sido su señoría perverso.) Yo no he sido perverso, señor Besteiro; porque si la perversión consistiera en no adaptarse de una manera completa a las orientaciones y a las tendencias del

pensamiento de S. S., entonces no iría a S. S. la cuestión en el terreno en que pueden discutir y entenderse personas como nosotros. (El señor Besteiro: Salvo siempre la intención de les paisanos.) Pero no tiene S. S. motivo para suponer que en mí exista esa mala intención.

SINDICALISME PROFESSIONAL I SINDICALISME COMUNISTA

Cuando yo he planteado el problema y he hablado de Georges Sorel, no he hecho más que poner en evidencia como en los tiempos que corren, difundiendo a veces por conductos ocultos, faga una doctrina, una idealidad a las masas armadas y la convierta en norma de su actuación. Y yo decía a su señoría, y su señoría lo recorda al interrumpir mi discurso, que, por efecto de un temperamento, de una modalidad racial, si se quiere, dentro del problema social, existían en Cataluña unas orientaciones que la hacían poco adaptable a este movimiento social, a este movimiento «socialista», que se inspira, si se quiere, en la lucha de clases, pero que, persiguiendo idéntica finalidad, tiene un procedimiento, una actuación y un ritmo distintos; ritmo que, según yo decía, se altera en Cataluña por virtud de las especiales modalidades de temperamento y de carácter.

Precisamente por decir eso invocaba yo la teoría sindicalista, y la invocaba, no en el sentido de que el sindicalismo sea una cosa contraria al espíritu socialista, no, sino porque el sindicalismo representa un modo de acción distinto del socialismo de Estado.

Yo, que soy un devoto, uno de los más asiduos lectores de Duguit, sé muy bien lo que significa el sindicalismo como organización profesional para no confundirlo con el sindicalismo comunista desprendido del campo socialista.

Acabo de leer hace pocos días el libro de uno de los hombres que más se han preocupado del sindicalismo, enterándome, con todo el interés que yo pongo en el estudio de esas cuestiones, de lo que piensa y de lo que dice Édouard Berth, y he visto como ese definidor del movimiento sindicalista establece una diferencia absoluta con todo lo que puede representar el socialismo de Estado, y como dice que el Estado, aun el defendido por los propios socialistas, es una institución burguesa, afirmando que solo el Sindicato es el adecuado y único órgano de la vida social moderna. Esto lo dice Édouard Berth, definidor del sindicalismo, y yo decía a S. S. que, dada la tendencia individualista de nuestra tierra, a orientación del movimiento social, más que inclinarse hacia el socialismo de Estado, ha tomado una orientación sindicalista, con todas las formas del sindicalismo así definido como elemento de actuación; y, por consiguiente, que pertenece a aquella actuación proletaria en que, prescindiendo de todo estado de preparación capitalista, se va inmediatamente a la acción directa para transformar el régimen social; y ésta es la característica de la lucha, de la organización, de la idealidad obrera en nuestro país. Yo lo decía esto, no con ningún afán confusionista, señor Besteiro, lo decía pura y exclusivamente para establecer una posición perfectamente definida en las orientaciones, en el carácter, en la modalidad del desarrollo social de nuestro pueblo. Yo no he hecho más que ir sacando consecuencias; no he pedido a la representación del Poder público medidas de represión, ni he tenido palabra alguna para favorecer medidas represivas que consideraba abusivas e impropias; pero tampoco puedo abonar ciertas lenidades y condescendencias que a mí me parece que no son posibles desde el punto de vista de la dignidad del Poder civil, que tiene que colocarse, como un juez de campo, buscando siempre la equidad sobre la base del más estricto respeto a la vida y a la dignidad humanas. Yo le pedía al Poder público, no que interviniese parcialmente en favor de unos y en contra de otros, sino que actuase en el sentido de evitar estas coacciones violentas, este río de sangre que está extenuando a Barcelona. Esto es lo que pedía.

LA VIOLENCIA I LA REACCIO

Yo soy hombre que ha creído siempre que la violencia era el elemento más propicio para la reacción; siempre he creído, y de ello estoy convencido, que el desenvolvimiento y el progreso humanos se realizarán fuera de la violencia, por una comprensión íntima, por la preparación de los espíritus que haga posible la evolución, sin las secudidas de la fuerza. Cuando todos estamos prepa-

rando el espíritu en este terreno de progreso como era posible que yo viniese con ánimo de bandería a pedir al Poder público lo que no me puede dar, ni yo le he de pedir. Lo que pedí al Poder público, y en esto estará conforme S. S., es que si tiene órganos de Poder, los utilice en el sentido de evitar todas las violencias, porque esas violencias de que S. S. se quejaba de determinadas épocas y de determinados representantes del Gobierno de Barcelona, tenían también un antecedente, del cual ellas eran consecuencia, como en el momento actual son consecuencia de antecedentes más próximos, que su señoría citaba; y si tenemos que ir a discutir y ver quién empezó no se llegará a trancar nunca esa innoble cadena de homicidios.

LA FUNCIO DE L'AUTORITAT

Es necesario que nos coloquemos por encima de todas las pasiones, y que esta rotación constante de procedimientos de venganza, entre las cuales va muriendo la ciudad de Barcelona, y va muriendo la industria de Cataluña, y va desapareciendo sobre todo el aspecto de civilización de nuestro pueblo, cese de una vez. Para eso pedía yo la intervención del Poder público; porque yo no creo que tenga justificación alguna la actuación del Poder público si no es para garantizar dentro de la vida social a los ciudadanos el disfrute de esto que es elemento indispensable, la vida y el desenvolvimiento de todo lo que es atributo de la personalidad humana. Esto es lo único que le pedía al Gobierno, y esto le he de pedir constantemente, sin mirar si hay otros que sean culpables de los errores actuales ni los motivos de su culpabilidad.

ELS PATRONS I ELS OBRERS CATALANS

Y en cuanto a la condición de los patronos catalanes, Sr. Besteiro, yo decía y repito que los patronos catalanes tendrán, si se empeña su señoría, una manera especial de ser. No lo negaré. Todos nos parecemos y todos tenemos modalidades diferenciales; pero como no vienen al mundo en calidad de patronos, hay una correspondencia de temperamento entre patronos y obreros, y esta correspondencia de temperamento en la distinta posición, en el distinto estamento social en que están colocados, al determinarse la lucha le da a ésta un aspecto especial; pero suponer por ello que la vida social de Cataluña es una cosa insólita, en cuanto a las condiciones del trabajo de los obreros, esto S. S. no lo puede decir.

Yo escuchaba aquí ayer al Sr. Llana y esta tarde estaba escuchando al Sr. Cordero, y yo pensaba, cuando aquí se hablaba de salarios de tres pesetas y media y de nueve pesetas semanales, que esto en Barcelona, que esto en Cataluña, ni se sueña ni sería posible. Sería necesario, para que S. S. pudiese decir lo que dice, que las condiciones del trabajo en Cataluña fuesen peores que las del resto de España y que hubiese un régimen de opresión de la clase patronal sobre los obreros, y yo le aseguro a S. S. que en Cataluña, en este punto, podemos resistir con ventaja la comparación con cualquiera otra región de España. (El Sr. Besteiro pronuncia palabras que no se perciben. — El Sr. Companys: Por la presión constante de la clase obrera; pero estáis procurando secudirla, y de eso es de lo que se trata.) Lo que digo es que, sea cual sea la condición de los obreros y los patronos catalanes, la realidad es que, tanto en punto a cuantía de los jornales como a las demás circunstancias de trabajo, comparados con Madrid y todas las demás ciudades españolas, tenemos la satisfacción de ir más avanzados. (Rumores.) Y si ello es así, qué significa, no obstante, esta lucha de obreros y patronos catalanes que se agita constantemente? Una mayor acritud? Una mayor violencia? Un mayor asonamiento? No es lo niego a S. S.; pero yo me veo en el caso de decirle a S. S. que estarían muy satisfechos los demás obreros de España de vivir y trabajar como viven y trabajan los obreros catalanes.

Yo digo a S. S. Sr. Besteiro, que yo, y muchos como yo, nos sentimos animados del mejor deseo de que se solucionen esas luchas en términos de civilización; sabemos que únicamente se pueden resolver en términos de civilización cuando el Poder público tiene la dignidad de sus funciones, y cuando esta dignidad no existe, forzosamente, en un país de intereses tan complejos, en un país de pasiones como es Cataluña. (El señor Sabarís: Por qué S. S. abandonan la discusión en el Instituto de Reformas Sociales?)

LA MINORIA NACIONALISTA REPRESENTA L'INTERES COLLECTIU DE LA NOSTRA TERRA.

El Sr. PRESIDENTE: Diríjase a la Cámara, Sr. Rahola.

El Sr. RAHOLA: El Sr. Sabarís, como muchos, ha creído que nosotros hemos venido aquí trayendo la representación de una clase de Cataluña, la clase patronal. Yo aseguro a S. S. que ni de cerca ni de lejos me he considerado jamás representante de una clase en mi país; y, por consiguiente, de la actuación que hagan los elementos capitalistas patronales en Cataluña, a ellos les incumba la iniciativa y la responsabilidad. Nosotros defendemos aquí lo que creemos que es el interés colectivo de nuestra tierra.

Y como llevado por la mano, voy a referirme a las manifestaciones que hacía el señor Besteiro respecto de la cuestión arancelaria.

Yo no niego el sentido proteccionista que defienden los industriales de Cataluña. (El Sr. Besteiro: Exagerado.) Exagerado, como quiera su señoría; pero yo digo a S. S.: examine el Arancel, y vea las partidas en que se defienden los intereses agrícolas del resto de España. (Fuertes rumores y protestas. — El Sr. Beltrán pide la palabra.) Es un Arancel proteccionista en general. Yo digo a su señoría que uno de los motivos de lucha que ha habido, sobre todo en los últimos tiempos, entre los elementos especialmente patronales, es que nos han echado en cara la pérdida de aquellas facilidades que, dentro del orden económico, encontraban veinticinco años atrás, cuando Romero Robledo y Cánovas del Castillo eran socios de honor del Fomento del Trabajo Nacional de Barcelona.

CATALUNYA RECLAMA ELS ATRIBUTS DE LA SEVA PERSONALITAT.

Entonces Cataluña no tenía representación política: eran hombres de Madrid, consignados por los Gobiernos, los que representaban los intereses de Cataluña; estaba toda ella representada por cuñeros. A cambio de qué? A cambio de una libre actuación dentro de este aspecto de la defensa de los intereses materiales. Nosotros, los que luchamos por la idealidad catalanista, que tampoco podemos desprendernos de lo que constituye el conjunto de los intereses colectivos de Cataluña, y debemos defenderlos por encima de los intereses puramente materiales, colocamos los intereses del ideal. Porque, sépalo S. S.: Cataluña, que se tiene interés en decir que es un país materialista, que es un país que únicamente se mueve por el interés, es uno de los países más profundamente idealistas. Lo son nuestros obreros, lo son nuestros intelectuales, lo son también muchos patronos, aquellos en que una tradición ha podido agregar a la comprensión del interés material elementos de cultura, y ello se manifiesta en nuestras tradiciones, en nuestras costumbres privadas y públicas. Y porque se trata de un país idealista, nosotros le representamos orgullosamente, porque decimos: Cataluña tiene un alma, y porque tiene un alma tiene una personalidad. Lo que en el terreno político nosotros pedimos no es más que consecuencia de lo que acabó de manifestar. Afirmamos la personalidad de nuestra tierra y reclamamos todos los atributos que le son inherentes.

Vida religiosa

Avui: Sant Guillem, abat i confessor, i Santes Febronia i Llúcia, verges. — Demà: Sants Joan i Pau, germans; Virgili, bisbe i màrtir. — Quaranta hores: Demà, a l'església de Santa Clara, de Religioses de Sant Benet. Hores d'exposició: De dos quarts de set del matí a dos quarts de vuit de la tarda. — Cort de Maria: Demà, Nostra Dona de les Gràcies, a Sant Pere. — Adoració nocturna: Demà, Torn de Sant Pasqual Bailon, a la parroquial de Sant Josep de Gràcia. — Vèlles en sufragi de les ànimes del Purgatori: Avui, Torn de la Nativitat del Senyor, a la seva capella, Escorial, 155 (Gràcia). — Demà, Torn de Jesús Salvador, a la mateixa capella.

Amics de la Poesia

La primera conferència del curs sobre la Poesia catalana és aquesta nit, a les deu, a càrrec del senyor Nicolau d'Olivet, qui estudiarà la poesia catalana.

El monument En Pep Ventura

La Comissió organitzadora d'aquest monument, que, com és sabut, és la de l'Apel·la de la Sardana, ha acabat de finalitzar la tasca d'aquesta gran obra, que tingué lloc enguany, el dia 22, a l'edifici de l'Institut d'Estudis Catalans, ha començat a l'immortal creador de la sardana llarga, mitjançant la presentació de grans festivals, els quals, segons les nostres noves, cridaran l'atenció de tots els catalans, que hi contribuïran, no amb la seva presència, sinó també amb la seva generositat.

Entre els catalans residents a l'estranger, ve demostrant-se que ha estat rebuda joiosament la idea de perdonar dignament la memòria d'En Pep Ventura. A totes les entitats catalanes de les Repúbliques americanes, van omplint-se les llistes de subscripció. Entre les darreres rebudes, cal afegir-hi la del Centre Nacionalista Català de Nova York, Llist. núm. 823. Total, pessetes 80'90.

Entre els Ajuntaments de les comarques gironines que han estat esmentats, cal afegir-hi el de Sant Joan de Vilatorrada, que ha estat esmentat a contribuir en la construcció del Monument i que han en-

viat cabals, cal afegir-hi el de Llagostera, amb la quantitat de 20'75 pessetes.

En el seu dia foren també convidats a contribuir-hi els parlamentaris catalans. Entre els que han respost, cal esmentar el senyor Narcís Pla i Daniel, diputat a Corts per Girona, amb la suma de 25 pessetes.

La Penya de la Dansa de l'Associació d'Estudiants de la Universitat Nova dedica, el passat diumenge, la darrera audició d'aquest curs, a profit del monument. L'audició és veït molt concorreguda.

La Comissió prega a totes les entitats particulars que han organitzat el ferri arribar al degut resultat. La mateixa Comissió, es veurà honorada d'atendre totes les comunicacions, contestant les consultes que se li dirigeixin per al millor èxit de la subscripció. L'adreça que han d'emprar és la de la Comissió organitzadora del Monument a En Pep Ventura, Rambla de Santa Mònica, 25.

Nou establiment

Dissebe s'inaugura l'ampliació. Dissebe es va inaugurar l'ampliació dels tallers i exposició d'escultura religiosa dels Tallers Castellanos instal·lats a la casa de la seva propietat del carrer de Balmes, 123, en qualsevol d'exposició nom pogué admirar un gran nombre d'imatges de tots tanyans cada una de les quals constitueix una obra d'art i no exagerem en dir que aquests tallers fundats en 1871 són els més importants d'Espanya i constitueixen un honor de l'art català.

D'aquesta tallers va sortir la venerada imatge del Nen Jesús de Praga el Sagrat Cor de Jesús que es venera en l'església parroquial de Nostra Senyora del Pi i d'altres que no esmentem; totes elles d'un valor artístic insuperable.

En Miquel Castellanos i els seus fills, van obsequiar als concurrents amb un lunch, amb motiu de la inauguració i benedició de la casa essent felicitats per l'impuls que ha sabut donar a tan bella manifestació de l'art com és l'escultura religiosa.

Espectacles

Teatre Tivoli

Companyia de sarsuela i opereta
PINEDO-BALLESTER
ULTIMA SETMANA
DE LA TEMPORADA
Avui, nit, a tres quarts de deu, tres

precioses obres: La sarsuela en un acte del mestre Lloret.

LA ESTRELLA ERRANTE

per Pinedo, Mir, Lloret, Ballester, Alarín, Gallego, etc. La sarsuela en dos actes de J. Tellache i mestre Calleja.

LAS MARISCALES

per Aguiló, Mir, Lloret, Lloret, Ballester, Fuentes, chor general, cos de ball, parella de ball, guitarras i bandurrias, etc. El precioso poema líric-romàntic en un acte (GRAN OPERA) del mestre Sabina.

NELVA

pels grans cantants senyora Bugallo i senyora Vendrell i Lloret. — Demà, tarda, a les cinc, matínee especial de moda, a preus populars. Bataca, dues pessetes. Dues obres, tres actes: NELVA i LA MONTERIA. Nit, LA ESTRELLA ERRANTE i LA MONTERIA, a preus populars. — Dijous, nit, gran programa de revella: LAS MARISCALES i LA REINA DE LAS PRADERAS. — Divendres, festiu de Sant Pere. Tarda: LA MONTERIA i LA REINA DE LAS PRADERAS. — Es despata a comptaduria.

Teatre Victòria

Telèfon 4569 A
Companyia Zuffoli-Peña
Demà, dia 28 de juny, tarda, a dos

quarts de cinc, vermut popular. La sarsuela en tres actes.

EL CAPRICHIO DE LAS DAMAS

colossal interpretació de Ramon Peña. Nit, a les deu: La preciosa opereta de sorolls èxit.

LA NOCHE AZUL

gran triomf d'Eugènia Zuffoli i Ramon Peña. — Ultima setmana d'actuació d'aquesta companyia.

Gran Teatre Espanyol

Companyia de vodevil

SANTPERE I BERGES

Avui, dilluns, dia 25 de juny, nit, a les deu: LA POMA DEL PARADIS. Demà, tarda, UN FOL QUE NO ES TRENCIA. Nit, LA POMA DEL PARADIS.

KURSAAL - Aristocràtic Saló

TEMPLE DE LA CINEMATOGRAFIA

Saló de reunió de famílies distingides. — Orquestrina Suñé. — Avui, dilluns, grans programes d'estrenes. EL BOU DESLIGAT, grans escenes de la marca Goldwin, pel cel lebre artista «Will Rogers», ANI DES D'EVA, magnífica comèdia d'alta societat, per la ingènua artista «Shirley Mason», acuradament presentada, i el més sorollós èxit del dia, LES ME-RAVELLES DE LA NEU, pel·lícula esportiva, molt emocionant.

RAY

1/2 Watt

De 25 fins a 3000 bugies
= Rbla de les Flors, 16. =

Molt
ACCIDENTS IMPREVISTOS
poden ésser fatals si no es té ben a prop un remei d'urgència

En totes les cases, en lloc preferent, deu haver-hi sempre una botella de

Aigua Oxigenada VOLCÁN

Un cop, una ferida, una lesió no s'endanya si es renta desseguida amb aquest remei senzill i d'efectes immediats

Dispositius: J. URIACH I C^a

FARMACIES PRINCIPALS

Bruch, 29

Catarro dels nois

L'anti-catarro BORONET, és el veritable específic aprofitat per a curar en pocs dies la Coqueluche, Bronquitis de tota mena de tots els criatures.

Depòsits: Farmàcia de l'autor, Carders, 44; Doctor Andreu i J. Viladomat, Rambla de les Flors.

Fàbrica de Flors, Corones i Plantes

Tot el que's necessita per a fer-les
Antiga Casa T. COSTAS, Palla, 13 i 15, pral.

Vendes

Joies d'ocasió

Batzen i serveis de plata, a preu. Comprou or, plata, brillants i perles.
Selecció de J. Múñez
Rambla de les Flors, 8 A
Cardenal Casañas, 2.

Pianola

1000 notes, nova, veng. Rambla de Santa Mònica, 14. Llibreria.

PALAU-CASTELL DELS REIS D'ARAGO A PIERA

Es ven completament restaurat i moblat, a preu increïble, per conveniència de família. Rda. Passeig de Sant Joan, 104, primer.

Aparell fotogràfic

d'excepció veng. a baix preu. Rambla Santa Mònica, 14. Llibreria.

L. O. Smit & Bros

la marca dels que saben escollir i reconèixer els incompresibles avenços tècnics d'aquesta primera marca americana amb col·lectors a boies.

JAON FREY

Barcelona, Rda. Sant Pere, 25
Societat Especial de Vendes
Piaçassos

Veng bonica finca

a Vilabella (Tarragona). Estació ferrocarril, telèfon, aigua, electricitat. Situació molt saludable. Local propi per a indústria o fàbrica compost de baixos i pis amb habitació i gran terrassa estil ciutat. Aquest poblet acceptaria amb gust qualsevol indústria o fàbrica. Rda. Passeig de Sant Joan, 110, primer, segona. De 8 a 9 nit.

Gramofon

molt potent veng amb plaques. Rda. Rambla Santa Mònica, 14. Llibreria.

Pèl i pèl moixí

EXTIRPACIÓ RADICAL

(Per l'electricitat)

Absolutament garantit

El tractament del procediment elèctric que uso en el meu gabinet, consisteix en:

Primer: Destruir per sempre l'arrel.

Segon: No reapareixerà mai més.

Tercer: No deixa cap senyal.

Quart: No ésser dolorós.

Desconfieu d'intrusos!

Consultes d'informació de franc

De deu a dotze

DE M. PONS I BOWET

Llibria, 30, pis tercer

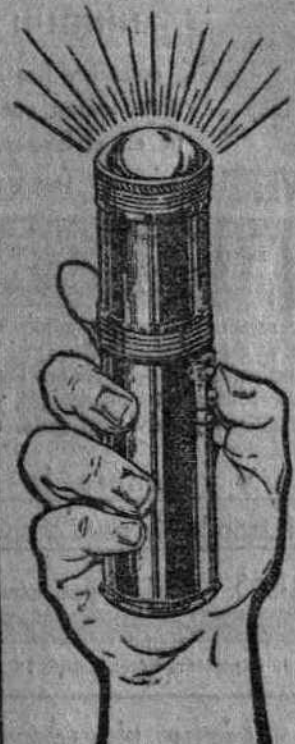
(Tornar a Corts)

Senyores

Liquidació mífica. Gran ocasió

Clarís, 28, tercer, segona.

La llum del dia a la mà

la obtindreu amb una llampara elèctrica de la marca L.O.T. depositant, en tot lloc i en qualsevol moment de intensa llum. Indispensable en les excursions i viatges; en la llum, en la fàbrica; servei de vigilància nocturna; per a buscar quelcom en la foscor, al pujar l'escala, en la taula de nit, en el moment de viatge; resultant sempre d'utilitat incomparable així en la ciutat com al camp.

SOLAMENT SON AUTÈNTICS LES LAMPARES I PILLES ELÈCTRIQUES AMB LA MARCA LOT

Precios gramòfon

veng amb botins de fusta i moble pedestal, tot en fusta de roure clar, i una magnífica col·lecció de 110 discos (184 peces) d'òpera, sarsuela, música, etc. Costant molt més de 1.000 pessetes. El veng per 80 duros. Preu únic. Valladolid, 20, baixos.

Gramola

nova, de luxe, 200 pessetes, amb discos. Clarís, 48, 2er, 2.^a

Rolls pianola

de 65 i 88 notes a preu de ganga. Rambla Santa Mònica, 14. Llibreria.

Avisos

AVIS!

El dia 3 de juliol, a les 7, 8 i 9 de la nit

PACADEMIA

BERLITZ

inaugurarà les classes exclusivament d'istiu per a

Francès i Anglès

pel preu especial de

25 Ptes. trimestre

a raó de dues lliçons per setmana o sia els dimarts i dijous

Hores de matrícula: de 8 del matí a 10 de la nit

PALAYO, 58

Telèfon A. 3303

Cartes Circulars

reproduïdes en l'aparell MULTIGRAPH, inconfusibles d'origins mecànogràfics.

Mobles
Fitxes
Carpets

Gules i tot el material per als sistemes moderns d'organització d'oficines.

COPIES

originals a màquina

HAMMOND

per a escriure, de tipus canviabls

Casa García Suárez

39 - Rambla de Catalunya

Telèfon 456 A

A cada poble

persona activa amb pocs diners sapient, es guanyarà la vida venent novetats en perfumaria. Escriure 4336. Empresa Ideal d'Informació. Rambla de les Flors, 16 (anunci).

Agricultors!

Acollim-vos a l'empara de la CAJA MUTUA contra les pedregades, a càrrec de l'Institut Agrícola Català de Sant Jaume. Fins el 31 de juliol s'admeten assegurances de collites per a un any, amb quotes molt reduïdes. Pèrits de l'Institut efectuen les taxacions dels sinistres. 21 - PORTAFERRISSA - 21

Per a anunciar

als periòdics servint-se de la

EMPRESA IDEAL D'INFORMACIÓ

estalviareu temps, molèsties i diner. Rambla de les Flors, 16, baixos.

Telèfon 4863 A

Demandes

Professora

francesa apta es desitja amb molta pràctica d'ensenyança. Una classe diària. Escriure 4344. Empresa Ideal d'Informació. Rambla de les Flors, 16 (anunci).

Busco col·locació

estable i mecànogràf. francès, anglès. Escriure 4347. Empresa Ideal d'Informació. Rambla de les Flors, 16 (anunci).

Fàbriques

d'articles per a calçat i esportives, desitjo em concedixin exclusivament de venda per a Catalunya i Balears, tinc viatjants i corredors. Escriure 4349. Empresa Ideal d'Informació. Rambla de les Flors, 16 (anunci).

Capitalistes!

1.000 pessetes en renden 3 diàries. Responent amb sinques. Centre Credit. Doctor Don, 4, primer, primera. D'11 a 11 de 4 a 7.

Necessito soci

capitalista que disposi de 20 mil duros per a emprendre indústria administrada pel mateix capitalista de produir un 60 per cent anual. Detalls sols a l'interès en entrevista personal. Escriure 5442. Empresa Ideal d'Informació. Rambla de les Flors, 16 (anunci).

Dispeses

Habitació

Per a dos germans o dos amics a tota pensió balleo al carrer. Cardenal Casañas, 17, pral.

Habitació

moblada per a obrers a tot estir o matrimonial sense fills direct a culina. Carme, 10, tercer, primera.

Senyora sola

cedir una habitació amb pla-ne independent primer pis baix i molt sol a senyor o dues persones per a dormir 15 duros. Rda. C. Muntaner, 90, colmado.

En torre

confortable pensió a tot estat bany, jardí, cuina ensolada. Carrer del Carril, 41 al costat baixador Muntaner.

Habitació

per a dos amics a dormir. Sant Honorat, 9, segon, segona.

Senyor

o matrimoni es desitja a tot estat amb dret a cuina. Passeig de Sant Joan, 84, 3er, 2.^a

Doctor Dou, 11

segon, primera, desitja jove sola a dormir.

Desitjo dos amics

o germans a tot estat i senyor sol. Menjar casa particular. Carrer Angels, 6, 3er, 2.^a

Espaiosa habitació

per a una o dues persones amb assistència o sense. Ascensor, bany, Diagonal, 140, pral., 1.ª rambla Clarís.

Pis moblat

llog. Rda. Diputació, 216, porteria.

Compres

Enciclopedia Espasa

compro, pagant-la a alt preu. Rda. Llibreria Universal, Rambla Santa Mònica, 14.

Préstecs

Dono diner

En Hipoteques i tota garantia. Centre Credit. Doctor Dou, 4, primer, primera. D'11 a 11 de 4 a 7.

Lloguers

Pianos

de lloguer de diferents preus. Bruch n.º 78, entressol. C. BIEGER.

Llogo habitació

Rambla Catalunya, 46, 2on

Torre

a Vallvidrera llog. Rda. Avinguda Canigó Lletra D.

Estiuejants

Es lloga a bon preu pis gran moblat, amb aigua i electricitat a Benicarló, platja de clima fresc i amb estació f. c. a 200 quilòmetres de Barcelona. Informaran Bruch, 33, pral.

Anuncis

Vilanova i Geltrú

Al passeig de Ribes Roges, prop del mar, en lloc centrat i pintoresc de la magnífica platja mediterrània, es construïren per a la verda, esplendides cases, voltades de jardins i amb una classe de comoditats, aigua abundant de l'aqüeducte, electricitat, telèfon, garatge, etc.

Per a més detalls escriure a G. Vivanco, carrer del Teatre, núm. 10, Vilanova i Geltrú.

BATXILLERAT

Lliçons particulars per professor pràctic i acreditat. Escriure LA VEU, n.º 3.872 indicant signatures.

MAS i ROCA

Camiseria - Corbateria - Gèneres de punt - Mitgeria
24 - 26 - PORTAFERRISSA - 24 - 26 - Telèfon 1574 A.

Camises gran moda, amb coll i punys, joc. a 9'50 ptes. Tres, 27 ptes.
Esport, colors novetat, amb zèfir i coll i punys cosits a 12 . . . Tres, 35 .

CONFECCIO i MIDA ESPECIALITAT

Mitjons seda extra, en negre i colors, tots reforçats a 3 ptes. Dotzena, 35 ptes.
fil superior, a 3 . . . Dotzena, 35 .

Es l'edat

en què la dona
s'ha d'inclinar!

40
anys

Edat crítica Epoca perillosa per a les Dones

En molts casos la persona sofreix calor a la cara, sufocament, migraïnes repetides, estrenyiment, debilitat, angúnia o neurastènia. Les pèrdues són irregulars, blanquinoses, de vegades molt abundants, podent arribar fins a l'hemorràgia. Quan s'acosta el moment de la seva aparició els fenòmens congestius augmenten d'intensitat i originen greus inquietuds. La sang pertorba da demana que se l'ajudi, i s'ha d'escollir el seu prec. S'imposa un regulador de les funcions uterines i a aquest efecte el cos mèdic recomana sempre l'empren del

DEPURATIU RICHELET

l'ús regular del qual durant aquest període crític restableix normalment les regles fins al moment que aquestes cessin a poc a poc, desapareixent totalment a la fi i sense deixar cap pertorbació ni malestar. L'eficàcia d'aquest medicament s'exerceix encara amb més rapidesa i amb seguretat absoluta en el tractament de les crisis reumàtiques i gotoses, manifestacions varicoses (varjocs, úlceres varicoses i flebitis), malalties de la pell, impetig, granallades, herpes eczema, psoriasis, etc.) que constitueixen el trist acompanyament de les dones en aquests moments crítics.

Cada flascó va acompanyat d'un fascicle il·lustrat. Es ven a totes les bones farmàcies i drogueries. Laboratori L. RICHELET, de Sedan, 6, rue de Belfort, Bayonne (França.)

Resultat segur

— Mira, espòs meu, com en pocs dies ha desaparegut el blancor dels meus cabells amb l'acreditat i intensiu **RHUM BELLESA** a base de noguera. ¿Per què no l'uses tu també i rebrar el teu cabell i bigori el color que abans tenien? Venda en perfumeries

Es la reina de les aigües de taula la de la **VALL DE SANT DANIEL**

El seu representant: Josep Pagans, Ponent, 28

Sastreria NEW-YORK Fernando, 42

Creació del VESTIT RECLAM IANQUI a mida a **100 ptes.** de llana pura i estam

Solament queden 500 vestits es poden vendre a aquest abandonat preu.

Visiten les seves escaparates i veureu els seus models i gèneres. Totes les nostres

seccions de gèneres del país i anglesos són a base de

QUALITAT - QUANTITAT - PERFECCIÓ I ECONOMIA

Nota: Si el comprador ho sol·licita, la casa li deixa mostres per a llur examen

Serveis de la Companyia Transatlàntica

LINIES A ANTILLES, MEXIC I NOVA YORK
MONTEVIDEO

El vapor sortirà el dia 25 de juny de Barcelona, el 28 de València, el 28 de Màlaga i el 30 de Cadix cap a Nova York, Havana, i Veracruz.

El vapor **ALFONSO XII** sortirà el dia 17 de juny de Bilbao, el 19 de Santander, el 20 de Gijón i el 21 de Cornuà, cap a Havana i Veracruz. Admet carrega i passatge cap a Costa Rica i Pacífic amb trasbord a Havana.

LINIA DE VENEZUELA, COLOMBIA I PACIFIC
BUENOS AIRES
El vapor sortirà el dia 10 de juny de Barcelona, el dia 11 de València, el 13 de Màlaga i el 15 de Cadix cap a Les Palmes, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico, Havana, La Guayra, Puerto Cabello, Caracac, Sabanailla, Colón i pel Canal de Panamà a Guayaquil, Callao, Mollendo, Arica, Iquique, Antofagasta i Valparaiso. Sortida de Valparaiso el 12 de cada mes tornant per la mateixa ruta fins a La Guayra i d'allí a Puerto Rico, Canaries, Cadix i Barcelona.

LINIA DE BUENOS AIRES
REINA VICTORIA EUGENIA
El vapor sortirà el dia 4 de juliol de Barcelona, el 5 de Màlaga i el 7 de Cadix cap a Santa Cruz de Tenerife, Montevideo i Buenos Aires.

LINIA DE FERNANDO POO
CIUDAD DE CADIZ
El vapor sortirà el dia 15 de juny de Barcelona, el 16 de València, el 17 d'Alacant i Cartagena, i el 20 de Cadix cap a Les Palmes, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, altres escales intermèdies i Fernando Poo.

SERVEI A FILIPINES I PORTS DE XINA I JAPÓ
ISLA DE PANAY
El vapor sortirà de Cornuà el dia 1 de juliol, cap a Vigo, Lisbon i Cadix d'on sortirà el 13 cap a Cartagena, València i Barcelona i d'aquest port el 19 cap a Port Said, Suez, Colombo, Singapur, Manila, Hong-Kong, Xang-Hai, Nagasaki, Kobe i Yokosaka, admetent passatge i carrega per als dits ports i per altres punts per als quals hi hagi establerts serveis regulars des dels ports d'escales abans indicats.

A més dels indicats serveis, la Companyia Transatlàntica té establerts els especials dels ports del Mediterrani a Nova York i ports del Cantàbric a Nova York i la Línia de Barcelona a Filipines, les sortides dels quals no són fixes i s'anunciaran oportunament a cada viatge.

Aquests vapors admeten carrega en les condicions més favorables, i passatgers als quals la Companyia dona allotjament i tracte esmerat, com ha acreditat en son dilatat servei. Tots els vapors a nen Telegrafia sense fils.

REMEDIO MILAGROSO

RUBIO

EL OJO DE LA VERDAD

NINGUN REMEDIO

conocido hasta hoy ha obtenido tantas curas en España ni en el Extranjero como el

MARAVILLOSO

DEPURATIVO RUBIO

Herpes, eczemas, rojezes, picorès, humores tris, escrófula, forúnculos, manchas de la piel, orzuelos, mal de ojos, granos de todas clases, erupciones, llagas, varices (llagas en las piernas), fistulas, hemorroides, arterioesclerosis, vicios de la sangre, dolores reumáticos y nerviosos, gota, sífilis, etc., etc.

Purifica y regenera la sangre

Un solo frasco basta para convencerse

POMADA RUBIO. Auxiliar poderoso y necesario

De venda a tot arreu. Dipositarí Pérez Martín i C.ª Madrid-Barcelona

Aigua rissadora FIN DE SIGLO

per a fer duradora i fàcil l'ondulació

Producte vegetal dona al cabell preciós color i consistència al rissat. Molt pràctic per a conservar els bucles als nois, d'utilitat per als cabells frívols i costosos d'ondular.

Rissador Imperi

Ondulació perfecta i duradora. Senzill en la seva col·locació, no trenca el cabell, el més pràctic conegut i d'esplèndids resultats.

Venda: Perfumeries i merceries. Diposita: La Florida, E. Sarrà, Ronda de Sant Pere, 7. Apartat 239. Telèfon A. 2231. Barcelona.

Un balcó. Una dona en el balcó. Algunes que no se veu però que passa la vida, ineludiblement la Feca. Oara anda por medio.

JOVENTUT PERPETUA

Sabó, 1'50. — Crema, 2'50. — Polvos, 2'50. — Aigua d'antena, 7'50. Aigua de Colònia, 3'50, 5, 10 i 15 ptes. segons (case, London peral cabell), 4'00, 6'00 i 20 ptes. segons frasc.

Darreres creacions

Prodotes serie IDEAL

ACACIA, Mimosa, GINESTA, Rosa de Jericó, ADMIRA BLE, Matinal, CHYPRE, Rooie Flor, ROSA Vértigo, GLA VELL, Muguet, VIOLETA, Jasmín.

Sabó, 3. — Polvos, 4. — Lockó, 4'50, 7'50, i 20 ptes. segons frasc. Essència per al moedor, 18 pessetes frasc amb estolç.

CORTÈS GERMANS - BARCELONA

L'atractiu dels mobles de Jonc i Mèdula

Marcia

Mr. P. R. registrat

Els models originals i artístics creats per la «Manufacture Parisienne» completen la decoració interior d'una llar elegant.

Passeig de Gràcia, 115 - Barcelona

Telèfon 686 G.

La Puda de Banyoles

Oberta des del primer de maig al 30 d'octubre

Les seves algües constitueixen un tipus únic a Europa. Per als herpètics, escrofulosos, pretuberculosos, artritis, catarrosos i avariats no tenen rival, essent en aquest últim sentit, substitutives de les d'Archeana.

A MONTERRAT demaneu Hotel Colònia Puig. No hi ha a la muntanya qui pugui competir amb el dit Hotel. Habitacions amb pensió o sense pensió, pisos per a famílies, es lloguen per a dies o mesos. Per a banquets o pel que es vulgui, demaneu detalls a Rambla Catalunya, 52, pral. - Telèfon 1200 A.